

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

SabaH

Cijena \$1.50

New York 14. April 2000. Broj 122. Godina III

Price \$1.50

DEJTON TREBA PRIMJENITI A NE PROMIJENITI

I. Ramljak

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

CHICAGO 2000

CHICAGO 27-28. 2000

5. Susret Bošnjaka Sjeverne Amerike

BOSNIAN AMERICAN CULTURAL ASSOCIATION
1810 N. Pflingsten Road NORTHBROOK, IL. 60062, Press and info tel: (773)506-4945

Chicago će 27. i 28. maja 2000. godine biti domaćin velikog i značajnog događaja u životu i radu bošnjačke zajednice na prostorima SAD i Kanade - **5. Susret Bošnjaka Sjeverne Amerike**. Pozivaju se svi Bošnjaci Sjeverne Amerike da prisustvuju ovoj manifestaciji. Na susretu će biti prisutne i mnoge istaknute ličnosti političkog, vjerskog, kulturnog i javnog života Bosne i Hercegovine i dijaspore.

U prostorima ICC-a će se održati osnivačka Skupština prvog kongresa Bošnjaka SAD-a i Kanade kao i okrugli sto sa temom njegovanje bošnjačkog bića u dijaspori.

Svečana večera sa zabavnim programom održati će se u prostorima "White Eagle Hall". Svečanost u Chicagu posljednjeg vikenda maja, 2000. godine biće ispunjena sportskim, kulturno-zabavnim programom, smotrom folklora i mnogim drugim zanimljivostima. U zabavnom dijelu programa nastupiti će poznate zvijezde bosanskohercegovačke estrade.

Svojim prisustvom uveličajte ovaj skup
Organizacioni odbor

PROGRAM:

Petak, 26. maj

20:00 The White Eagle

koncert: **DINO MERLIN, US TOUR**

organizator "Plima" magazin

Subota, 27. maj

9:00 Caldwell Woods Picnic Area

Sportski susreti

10:00 ICC (Džamija)

Okrugli sto na temu: *Njegovanje obšnjačkog bića u dijaspori*

Gosti:

ADIL ZULFIKARPAŠIĆ, Zurich

SMAIL BALIĆ, Vienna

IVO BANAC, New Haven

ŠAĆIR FILANDRA, Sarajevo

18:00 The White Eagle

Centralna manifestacija i

svečana večera

Gosti:

HARIS SILAJDŽIĆ, Sarajevo

HAFIZ ISMET ef. SPAHIĆ, Sarajevo

HILMO NEIMARLIJA, Sarajevo

MUAMER ef. ZUKORLIĆ, Novi Pazar

Zabavni program:

ZEHRA DEOVIĆ I KUD BOSNA, Chicago

Nedjelja, 28. maj

10:00 ICC (Džamija)

Osnivačka Skupština prvog kongresa Bošnjaka Sjeverne Amerike

10:00 Caldwell Woods Picnic Area

Sportski susreti

Proglasenje pobjednika sportskih takmičenja

dodjela nagrada i priznanja

10:00 Caldwell Woods Picnic Area

Tuferić

18:00 ICC (Džamija)

Mevlud sa hatmama

OBAVJEŠTENJE

U subotu, 15. aprila 2000. godine, sa početkom u 7 PM u maloj sali "CRYSTAL PALACE" u Astoriji, održat će se svečanost u povodu:

**ČUDO BOŠNJAČKOG
OTPORA AGRESIJI
Osam godina od
stavaranja i razvoja Armije
Bosne i Hercegovine**

DATUME KOJE NE SMIJEMO
ZABORAVITI

UČESNICI: Organizatori, aktivisti i istaknuti borci u odbrambeno oslobodilačkom ratu u BiH, kao i pripadnici društvenih i naučnih organizacija i zajednica NY i BiH.
Ulaz je besplatan.

Organizacioni odbor

PREUSMJERAVNJE FEDERALNE TAKSE

Naredne godine mnogo više sredstava od američke Savezne tekse trošiče se na socijalno osiguranje i zdravlje, a znatno manje izdvajati za odbranu. Prema podacima magazina "TIMES" od svakog dolara ubrane takse trošeno je prije 30 godina (1971.): 37 centi za odbranu, 23 za socijalnu i zdravstvenu zaštitu, 14 za obrazovanje, a 2001. godine za odbranu će se koristiti svega 16 centi, obrazovanje 10, a čak 44 za socijalno osiguranje i zdravstvo.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savijet lista: dr Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović

Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmo - Švedska), Muhamed Kopic (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH)

Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

USVOJEN ZAKON O VIJEĆU MINISTARA BiH

Sarajevo, 12. aprila (BHP) - Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH usvojio je danas u nastavku 18. sjednice u Sarajevu Prijedlog zakona o vijeću ministara BiH i ministarstvima BiH koji je utvrdio Kolegij oba doma Parlamentarne skupštine BiH. Prema usvojenom prijedlogu zakona, Vijeće ministara BiH sačinjavaju predsjedavajući Vijeća koji je ujedno i ministar jednog od ministarstava i pet ministara: za ljudska prava i izbjeglice, za trezor institucija BiH, za evropske integracije, za vanjske poslove, za civilne poslove i komunikacije, za vanjsku trgovinu i ekonomske odnose. Predsjedavajućeg imenuje Predsjedništvo BiH, a preuzima dužnost nakon što ga odobri Predstavnički dom. Mandat predsjedavajućeg Vijeća ministara traje osam mjeseci. Nakon toga Predsjedništvo BiH će imenovati drugog predsjedavajućeg iz drugog konstitutivnog naroda. Predsjedavajući Vijeća ne može biti iz istog konstitutivnog naroda kao predsjedavajući Predsjedništva BiH. Predsjedavajući Vijeća ministara imenuje ministre i zamjenike ministara koji preuzimaju dužnost nakon što ih odobri Predstavnički dom Parlamenta BiH. Prema usvojenom prijedlogu zakona Vijeće ministara odluke donosi konsenzusom onih članova koji su prisutni. Odluke iz nadležnosti ministarstava donose se konsenzusom ministra i oba zamjenika ministra, a ako se ne postigne konsenzus, odluku donosi Vijeće ministara. Prije glasanja o prijedlogu zakona o Vijeću ministara koje je ponudio Kolegij oba doma Parlamenta BiH, na zahtjev poslanika Ive Divkovića, završena je procedura glasanja o prijedlogu zakona o Vijeću ministara BiH predlagачa poslanika Ive Divkovića i Sejfidina Tokića koji nije dobio potrebnu većinu glasova. Poslanici su danas raspravljali i o izvještaju o ispunjenju uvjeta za prijem BiH u Vijeće Evrope. Ministar vanjskih poslova BiH Jadranko Prlić je istaknuo da je jedan od osnovnih uvjeta koje BiH mora ispuniti za prijem u Vijeće Evrope efikasno funkcioniranje institucija BiH. S tim u vezi, naglasio je Prlić, potrebno je sto prije formirati Vijeće ministara BiH. jer, kako je kazao, nije realno očekivati da Parlamentarna skupština Vijeća Evrope donese pozitivnu odluku o prijemu BiH ako ne funkcionira njena vladavina. Važan uvjet je, prema njegovim riječima, i usvajanje izbornog zakona te ispunjavanje uvjeta iz oblasti zaštite ljudskih prava. Poslanica Mediha Filipović, koja je član delegacije Parlamentarne skupštine BiH u Vijeću Evrope, kazala je kako BiH odavno nije tako loše stajala u vezi s prijemom u Vijeće Evrope kao sada. "Veliki je problem s našim odnosom prema prijemu BiH u Vijeće Evrope. Za nas kažu da nismo ljudi od riječi i da ne držimo do onog što potpišemo", kazala je Filipović, upozorivši da je neophodno uozbiljiti odnos prema ispunjenju uvjeta i ulasku BiH u Vijeće Evrope. Nakon rasprave i polusatne pauze poslanici su usvojili i nekoliko zaključaka u vezi s ovom tačkom dnevnog reda. Između ostalog je zaključeno da se pripremi plan aktivnosti Parlamentarne skupštine BiH na osiguranju uvjeta za prijem BiH u Vijeće Evrope, da parlamentarna delegacija BiH u Vijeću Evrope podnese izvještaj o svom radu i da prijedlog za dalji nastup u Vijeću Evrope. Zaključeno je i da Ministarstvo vanjskih poslova Parlamentarnoj skupštini BiH dostavi informaciju o angažovanju i predstavljanju BiH u tijelima Vijeća Evrope. Poslanici su raspravljali i o realizaciji plana Međunarodnog fonda za deminiranje i pomoć žrtvama mina u BiH. Uz izražavanje saučešća porodicama prije dva dana stradale djece od zaostalih mina u

Sarajevu, poslanici su zaključili da treba podržati projekt deminiranja i pozvali nadležne organe da povećaju efikasnost mjera zaštite i preventive, a na sve koji nešto znaju o miniranim lokacijama apelirali su da informacije dostave Komisiji za deminiranje. Na prijedlog poslanika Socijaldemokratske partije BiH usvojen je i zaključak da se jedan mjesecni paušal poslanika Predstavničkog doma uplati Fondu za deminiranje i pomoć žrtvama mina. Poslanici su dali suglasnost za ratifikaciju nekoliko međunarodnih sporazuma i potvrdili imenovanje glavnog revizora Ivana Miletić i njegovih zamjenika Samira Musović i Dragana Kulina. Danas je svečanu izjavu pred Predstavničkim domom dao i poslanik Ibrahim Đedović.

ČESTITKE ZA DAN ARMİJE BiH

Sarajevo, 13. aprila (BHP) - Predsjednik Tuzlanskog kantona Tarik Arapčić uputio je danas čestitku vojnicima, mladim oficirima i svim patriotima BiH u povodu 15. aprila, Dana Armije uz želju da godine koje slijede budu godine mira, prosperiteta i blagostanja za sve narode BiH i njenu oružanu silu. - Neka obilježavanje osmogodišnjice Armije bude prilika da sagledamo veličinu herojstva bh. patriota, veličinu žrtve naših sinova. Neka ovaj praznik bude prilika da izrazimo solidarnost na djelu sa porodicama šehida i poginulih boraca, ratnih vojnih invalida i demobiliziranih boraca koji su bili i uvijek će ostati neraskidivi dio slavne Armije BiH, kaže se u čestitki.

Western Union uvodi pasoš za ulazak u svijet štednje i koji čeka na vas*

WESTERN UNION® PASOŠ

Pošaljite novac vašim najdražim putem jedne od mnogih Western Union agencijskih lokacija, te se na taj način uključite u promotivno kandidovanje za dobijanje štednog pasoša. Štedni pasoš je sačinjen od štednih kupona koji vam daju mogućnost da štedite novac svaki put kada novac pošljete u Bosnu i Hercegovinu ili bilo koju zemlju Centralne i Istočne Evrope.

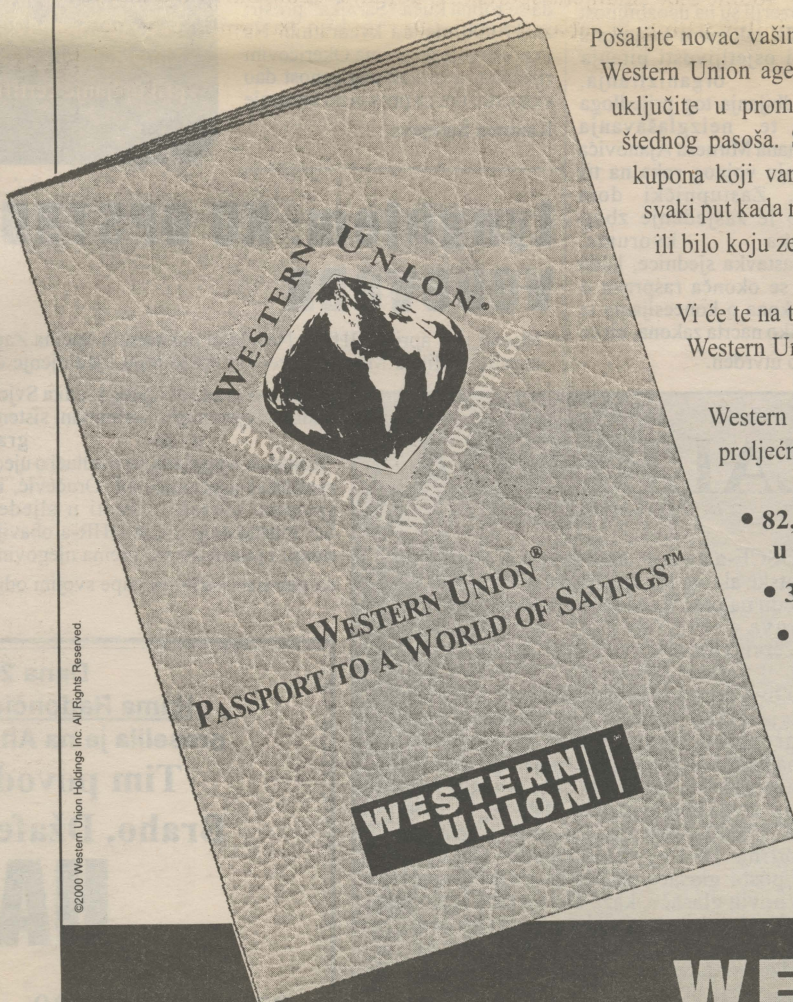
Vi će te na taj način ući u svijet štednje Western Uniona.

Western Union novčani transfer znači, najbolji prolječni poklon za vaše najdraže a i za vas.

- 82,000 naših lokacija u 180 zemalja
- 30,000 u država SAD-a
- i takodje 6 u Bosni i Hercegovini

1-800-325-6000

www.westernunion.com

©2000 Western Union Holdings, Inc. All Rights Reserved.

*Dostupno osobama koje žive u SAD i koji su stariji od 18 godina. Kupovina nije obavezna. Informišite se o oficijalnim pravilima u našoj obilježnoj kancelariji. Promocija se završava 2. juna 2000. ©2000 Western Union Holdings, Inc. Je registrovana i funkcionise u SAD i mnogim zemljama svijeta. Western Union® štedni pasoš - u svijetu štednje izraženo je samo u promotivne svrhe.

WESTERN UNION®

ZASTUPNIČKI DOM PARLAMENTA FBiH: RASPRAVA O STANOVIMA

Sarajevo, 12. aprila (BHP) - Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo povučen je iz parlamentarne procedure na današnjoj sjednici Zastupničkog doma federalnog parlamenta. Njegovom povlačenju prethodilo je usvajanje amandamana Mirnesa Ajanovića kojim se omogućava i otkup odnosno prodaja stanova koji podliježu restituciji. Nakon što je usvojen spomenuti amandman, reagirao je federalni ministar prostornog uređenja Ramiz Mehmedagić povlačenjem prijedloga zakona uz obrazloženje da takav amandman dovodi u pitanje odredbe Zakona o restituciji koje se odnose na stanove. U nastavku zasjedanja Zastupnički dom je većinom glasova odbio SDP-ov prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odbrani Federacije kojim bi se služenje vojnog roka skratilo na šest mjeseci. U polemičnoj raspravi i brojnim replikama zastupnici SDA, Stranke za BiH te HDZ-a izrazili su protivljenje skraćanju vojnog roka obrazlažući to postojećom koncepcijom strategije i doktrine Vojske Federacije te posljedicama koje bi nametnule nužnost izmjena sadašnje vojne koncepcije i strukture vojnih formacija. Kao razlog odbijanja skraćanja vojnog roka navedena je i ocjena da bi to zahtijevalo skraćivanje vojnog roka u RS, te da u okruženju u kojem se BiH nalazi to nije svrsishodno.

Federalni premijer Edhem Bićakčić kazao je kako SDP-ovo zalaganje za skraćivanje vojnog roka podsjeća na njihove prijedloge iz 1990. godine kad su istovremeno prodavali oružje i uzvikivali "mir" dok se spremao pokolj. Takva demagogija nas je skupo koštala, kazao je Bićakčić, istakavši da je Vlada protiv prijedloga o skraćivanju vojnog r o k a . Replicirao je Refik Ahmedinović, ocijenivši kako je SDA izgubila legitimitet, te kako je nakon neusvajanja izvještaja i programa rada Vlade njen dalji rad upitan. Na optužbe Mirnesa Ajanovića o slanju djece u smrt i podjedankov krivicu bh. političara replicirali su Osman Brka, Zaim Backović i Mato Franjičević podsjećanjem da je na BiH izvršena agresija te da su rat počeli oni kojima nisu odgovarali rezultati referendum. Hasan Čengić i Miro Grabovac Titan upozorili su na neozbiljnost predlagača zakona u kontekstu značaja i osjetljivosti pitanja vojnog organiziranja. Nakon odbijanja tog prijedloga zakona te neizglašavanja amandamana Mirnesa Ajanovića o skraćivanju vojnog roka na tri mjeseca, Zastupnički dom prekinuo je zasjedanje zbog nedostatka kvoruma. Datum nastavka sjednice, kada treba da se okonča rasprava o nacrtu zakona o koncesijama te još nekoliko nacrtu zakona, bit će naknadno utvrđen.

"BENETON" POTVRDIO UČEŠĆE U PRIVATIZACIJI "SARAJKE"

Sarajevo, 12. aprila (BHP) - "Beneton" je potvrdio učešće u privatizaciji robne kuće "Sarajka". Konačnu potvrdu o njegovom učešću Agencija za privatizaciju Kantona Sarajevo dobila je u srijedu, kazao je direktor kantonalne Agencije za privatizaciju Šefkija Okerić. "Mislim da je u ovom trenutku, na osnovu onoga što smo dobili od 'Benetona', taj projekt u realizaciji", naglasio je Okerić. Rekao je da je riječ o velikom i modernom trgovačko-poslovnom centru po najvišim svjetskim standardima. Minimalna investicija bila bi između 30 i 50 miliona KM, a zaposlenje bi bilo osigurano za najmanje 350 radnika, u čemu bi prioritet imali radnici "Sarajke" i članovi njihovih p o r o d i c a . U izradi idejnog projekta bit će angažirani švicarski arhitekti, a za izvedbeni projekt bit će zadužene lokalne firme. Agencija za privatizaciju Kantona Sarajevo preuzela je pripremu tendera i osiguranje suglasnosti Ministarstva za prostorno uređenje da se robna kuća "Sarajka" proširi za 17.000 metara kvadratnih. Na to proširenje je, prema Okerićevim riječima, u utorak suglasnost dao ekspertni tim za prostorno uređenje Kantona Sarajevo.

Lynghjem: KO OPSTRUIRA UJEDINJENJE VODOVODA

Mostar, 12. aprila (BHP) - Načelnici mostarskih općina Zapad, Jugozapad i Jug te direktor JP Vodovod iz zapadnog dijela Mostara direktno opstruiraju ujedinjenje dva mostarska vodovoda, što može dovesti do

gubitka veoma povoljnog kredita Svjetske banke od 12 miliona dolara kojim bi trebalo obnoviti cjelokupni vodovodni sistem u Mostaru, izjavio je danas šef Ureda OHR-a u ovom gradu Finn Lynghjem. "Konačno izjašnjavanje o odluci o ujedinjenju vodovodnih preduzeća, koju je potpisao mostarski gradonačelnik Oručević, imat će Gradsko vijeće Mostara koje bi svoju sjednicu trebalo održati u sljedećih sedam dana", istaknuo je Lynghjem. Šef mostarskog ureda OHR-a obavijestio je u utorak Svjetsku banku o trenutnom stanju i prognoze su, prema njegovim riječima, povoljne, pod uvjetom da političari na ozbiljan način pristupe svojim odgovornostima.

DOMY O ŽALBI SDA

Sarajevo, 12. aprila (BHP) - Šef Misije OSCE-a za BiH ambasador Robert Barry prosljedio je jučer žalbu Stranke demokratske akcije Izbornoj apelacionoj žalbenoj potkomisiji na razmatranje, rekla je u srijedu na pres-konferenciji glasnogovornica OSCE-a Tanya Domi. Ona je istaknula da OSCE bez ikakvih rezervi odbacuje sve pritužbe i navode koje je dala SDA. - Ako ništa drugo, bar možemo reći da su ovo dosad najtransparentniji izbori koje smo proveli, dodala je Domi, te dodala da je, otkad je prošle godine počeo izborni proces, OSCE imao veoma agresivnu kampanju informiranja. Komentirajući žalbu SDA koja se odnosi na nepravilnosti u prebrojavanju glasačkih listića pristiglih iz inozemstva, Domi je podsjetila da je za ovogodišnje izbore registrirano 85.000 glasača manje za glasanje izvan zemlje u odnosu na prošle izbore. Ponovila je da je za ove izbore registrirano 225.000 glasača za glasanje izvan zemlje, dok ih je za izbore 1998. godine bilo registrirano 310.706. - Na ovogodišnje izbore odazvalo se 59 posto glasača za glasanje izvan zemlje. Među registriranim glasačima je 33 posto novih glasača, kaže Domi. Ona je dodala da se na izbore 1998. godine odazvalo 80 posto birača za glasanje izvan zemlje. Domi je istaknula da je od primljenih glasova za glasanje izvan zemlje na ovogodišnjim izborima, zbog nedostatka odgovarajuće dokumentacije, samo 116.000 upućeno kao legitimno u Centar za prebrojavanje. Razlog manjeg broja glasača za glasanje izvan zemlje Domi vidi u njihovom povratku u BiH, te dodaje "da treba sačekati broj glasačkih listića za glasanje u odsustvu".

USKORO DEMINIRANJE DEBELOG BRDA

Sarajevo, 12. aprila (BHP) - Vlada SAD-a i međunarodna zajednica osigurali su, posredstvom slovenskog International Trust Fonda, sredstva za deminiranje dodatnih 230 hiljada kvadratnih metara površine na području FBiH u koje su uključena i dva projekta za deminiranje 80 hiljada kvadratnih metara lokaliteta Debelog brda. U okviru ovih dodatnih sredstava predviđeno je i deminiranje 350 hiljada metara kvadratnih na području Kupresa i 115 hiljada kvadratnih metara za lokalitete u R S . Iz International Trust Fonda osigurana su i dodatna sredstva za deminiranje 200 hiljada kvadratnih metara za povratak četiri porodice u FBiH i 100

hiljada kvadratnih metara za povratak dvije porodice na područje RS. Pored ovih dodatnih sredstava, već su raspisani i tenderi za deminiranje 1.000.000 kvadratnih metara na području FBiH i 500 hiljada kvadratnih metara na području RS. Procjenjuje se da u BiH ima oko milion mina koje su rasprostranjene uglavnom oko linija nekadašnje konfrontacije. Površina sumnjivog terena je oko 4.000 kvadratnih kilometara, dok je dosad deminirano preko 15.000.000 kvadratnih metara. Pretpostavlja se da će biti potrebno još 10 godina da se rizik od mina smanji za 90 posto, saopćio je Centar za deminiranje BiH.

ZPP: INSTALIRANJE SOFTVERA

Sarajevo, 12. aprila (BHP) - Jedinice zavoda za platni promet neće obavljati transakcije u privatizaciji od 14. do 19. aprila zbog instaliranja softvera za privatizacione investicione fondove. Time će, prema riječima direktora APF-a Adnana Mujagića, biti stvoreni uvjeti da PIF-ovi počnu prikupljanje certifikata od građana.

Dana 29. marta 2000.

Hama Radončić (rođena Redžepagić)
preselila je na Ahiret u 73-oj godini života.

Tim povodom njeni sinovi
Braho, Džafer i Naser otvaraju

HAJTAR

23. aprila 2000. u Ali - Pašinoj džamiji
na Astoriji od 9am do 7pm.

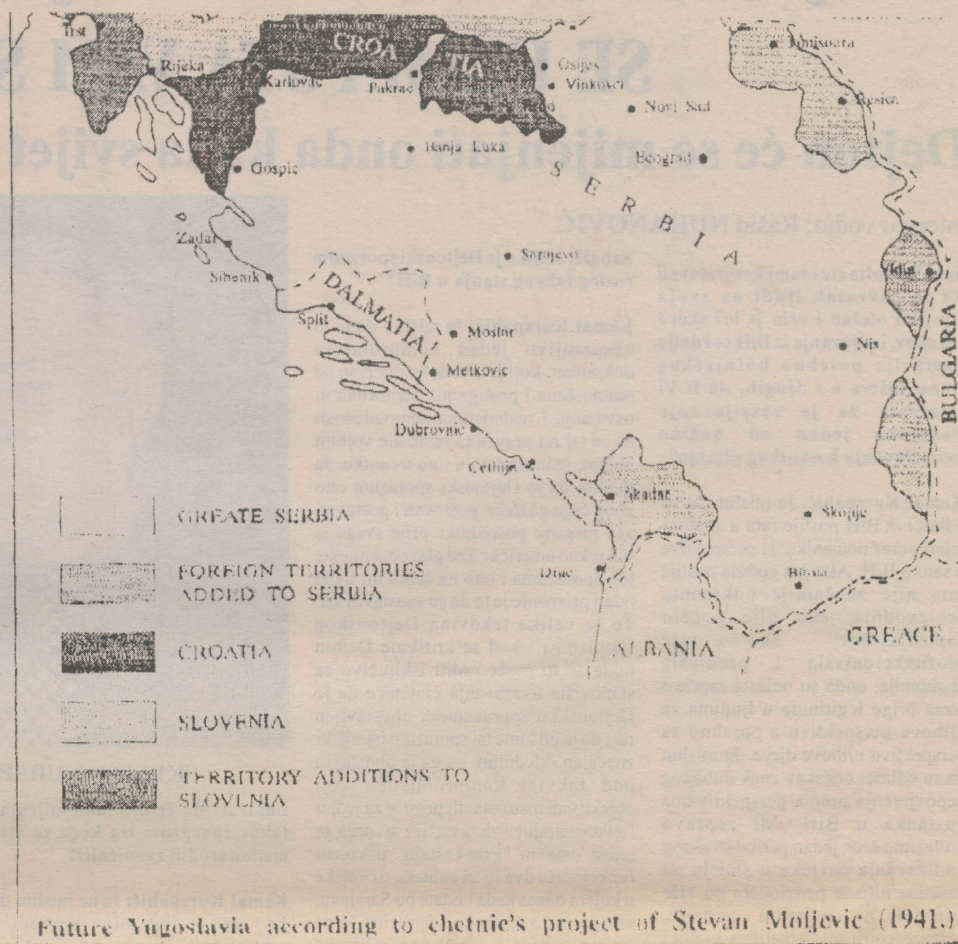

Dvanaesti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆRBEY-a

Govorilo se da pojedine četničke vojvode imaju posebno dobre odnose s Italijanima u Mostaru te je podvučena uloga i Radmila Grđića bivšeg sekretara Jugočelika i načelnika sokolske župe Sarajevo Dobrivoja Jevđevića. Postalo je opće poznato da Italijani ne sprječavaju četnike u njihovim naletima na muslimanska sela, ubijanja, pljačkanju i silovanju koje je vršeno nad civilnim stanovništvom, pa i u krajevima gdje ustaška vlast nikada nije uspostavljena i gdje Srbi nisu stradali. Takav je bio slučaj s Čajničem. U maju 1943. godine s ekipom Merhameta boravio sam blizu 10 dana u Čajniču te upoznao grad i čuo o njihovim brigama, stradanjima i opredjeljenjima. To sam znanje proširio kada sam se po ponovnom dovođenju pod istragu koncem aprila 1947. godine, našao u istoj čeliji s Dušanom Nedimovićem, koji je bio šef šumske uprave u Čajniču. Bio je tehničar šumarskog smjera, a 1941. godine u jesen kada je došlo do povlačenja Italijana iz Čajniča, jer su se partizani našli blizu, formirana je četnička komanda Čajniča i Dušan Nedimović je postao komandant. U Jugoslaviji je imao čin kapetana prve klase. Često smo razgovarali, on je bio vrlo zabrinut i tražio je moj savjet o suđenju, jer ja sam ranije kroz to prošao. Ubrzo je dobio optužnicu te sam je ja pročitao i prodiskutovao s njim. Njegov advokat je bio Uroš Ivanišević, kojega on još nije sreo, ali mu je njegova supruga to javila u pismu koje je ubacila u konzervu između dna i izrezanog poklopca, koji se onda spustio na dno. Pismo je bilo umotano u celofan, tada još nije bilo njalon. Nedimović je bio rodom iz Avtovca, pored Gacka. U braku je imao dvije kćerke, starija udata za partizanskog pukovnika Nemanju, inače dalmatiskog Srbina. Prije rata na istočnoj obali Drine u Goraždu napravio je lijepu, prostranu kuću, koja je od 1945. godine služila kao sreska UDBA Goražda. Nedimović je bio optužen da je od žaga iz pilana oko Čajniča, naredio da se naprave kame koje su služile za klanje muslimana. Smatran je odgovornim za ubstvo sudija Štrodla, Hrvata koji je bio čelnik sokola u Čajniču, a iz toga se moglo zaključiti da je bio jugoslavenski opredjeljen i kadije Pašića koji je bio rodom iz Rogatice. I Štrodl i Pašić su bili u Čajniču jer Italijanima obnašajući svoju civilnu službu koju su Italijani zatekli i nisu dirale, a ustašama nisu dali dozvolu da dođu u Čajniče i uzmu vlast. Pobjineno je još nekoliko uglednih muslimana, među njima je bio i Nedžibbeg Prašo koji se uvijek izjašnjavao i postupao kao Srbin. Kažu da mu je to donijelo olakšanje. Nije zaklan, nego je ubijen metkom u potiljak i nije opljačkan, porodica je našla sve što je imao u džepovima nedirnuto. Poklano je oko 200 muslimana - izbjeglica iz Goražda, koje su se uputili prema Čajniču i dalje

Pljevljima, jer je put za Sarajevo bio presječen. Poklani su na "riži" kada su spuštani balvani, sa brda Cicelj iznad Čajniča. A kada je zaprijetilo osvajanje Čajniča po partizanima, predvodio je delegaciju Srba u Pljevlja, gdje su primljeni od generala, komandanta divizije (italijanske) Murde tražeći zaštitu. Partizani su ušli u Čajniče i tu je 1. marta 1942. godine formirana II proleterska brigada. Nedimović je pobjegao u Beograd gdje je nastavio da živi povremeno dolazeći u Čajniče, kada su četnici bili u njemu, ali ne nakon konačnog osvajanja u junu 1944. godine. Po svršetku rata zaposlio se u rudniku Molibdena Mačkatića. U Beogradu je uhapšen i doveden u Sarajevo. Isljednik mu je bio Nusret Memišević, Čajničanin. Vidjelo sam ga samo jednom kada je došao na vrata čelije i pozvao Nedimovića. Bio je poručnik po činu, bez dijela jedne ruke. Nedimović se nije na njega mnogo tužio, ali je bilo jasno po Nedimovićevom kazivanju da ide i u "sitnice". Memišević se izjasnio za rezoluciju Informbiroa i vjerovatno bio na Golom otoku. Ja sam ubrzo prebačen u drugu čeliju, istraga je prestala i ja sam poslan na rad. Moja Aziza je uspjela preko Džemala Bijedića urediti da ostanem u Sarajevu. Raspoređen sam na izgradnji nove zgrade Ministarstva unutrašnjih poslova. Brzo sam izašao iz te čelije, kratko se pozdravivši sa svim, posebno Nedimovićem. On je za četničke zločine optuživao aktivne oficire kraljevske vojske, posebno Sergija Mihailovića, poručnika i kapetana Pavla Milišića. Tvrdi da su u to vrijeme - 1941. godine četnici i partizani bili zajedno, i da je često telefonom razgovarao s prvim čovjekom partizana u Rogatici, Škobićem, o kojima kasnije nažalost nisam ispitivao te ni doznao nešto više. Nedimović tvrdi da je u to vrijeme glavni četnički oficir u istočnoj Bosni bio žandarmerijski major Jezdimir Dangić, kojega su Njemci 1942. godine u ljeto odveli u Njemačku. Početkom 1946. godine izručen je Jugoslaviji i osuđen na smrt i strijeljan. Rizo Užičanin nije pričao da je Dangića s kojim je on bio u istoj čeliji posjetio i Rodoljub Čolaković tada predsjednik Vlade BiH. Čolaković se korektno, ako ne i prijateljski odnosio prema Dangiću, oslovivši ga sa: "Jezdo", a ovaj njega: "Ročko. Dangić je tvrdio da je 1941. godine spavao u istom krevetu s Čolakovićem i da su bili bliski sve do četničke pobune unutar zajedničkih jedinica s partizanima. Sjećam se da mi je brico, u zatvoru rekao: "Malo prije sam obrijao Dangića, ide da mu se izrekne presuda". Nedimovića nikada više nisam vidjelo. Ubrzo je bio suđen, osuđen na smrt, koja kazna na žalbu mu je preinačena na kaznu od devet godina. To je ponovo umanjeno i pošto je izdržao manje od dvije godine vratio se na domak Čajniča u Goražde. Uspio je vremenom izbaciti UDBU iz svoje kuće i u noj dočekati smrt. Umro je od raka ždrijela. Ovo s kumom mi nikada

Future Yugoslavia according to chetnie's project of Stevan Moljevic (1941.)

IZGLED JUGOSLAVIJE PO PROJEKTU STEVANA MOLJEVIĆA

nije bilo jasno. Pitao sam se je li bio kažnjen na konfiskaciju imovine što je bilo skoro redoviti dio presude, ili je to izbjegnuto, pošto je kuća bila uknjižena na njegovu suprugu. Čajničani koje sam sretao i o Nedimoviću razgovarao ne govore lijepo o njemu. Četnici su našli načina da im Italijani budu zaštitnici, da postanu neka vrsta italijanske milicije, te su ih Italijani snabdijevali i naoružavali. To nije smetalo Dražinom načelniku štaba Zahariju Ostojiću da traži da se ne ubijaju muslimane metkom, jer treba štedjeti municiju, a muslimane treba klati. Postoji o tome sačuvana naredba. Saradnja četnika s Italijanima, ubrzo i s Njemcima bila je sve dublja, tako da je ministar vojske, mornarice u izbjegličkoj vladi u Londonu, i komandant kraljevske vojske u otadžbini armijski general Draža Mihajlović uzeo učešća u četvrtjof ofanzivi lično komandujući svojim jedinicama na istočnoj obali Neretve. Nedavno mi reče poznaničnik da je jedan član Centralnog nacionalnog komiteta, organizacije Draže Mihajlovića, kako se to često nazivalo rekao: "Draža je činio brojne političke i vojničke greške. Političke mu se mogu zaboraviti, jer nije bio političar, ali vojničke mu se ne mogu oprostiti, jer je bio školovani oficir". Zapanjuje razmišljanje Draže i

njegove okoline kako treba urediti, državu poslije rata. Niko od njih nije mislio što će svijet reći o njihovoj saradnji s okupatorom, još manje što će svijet reći o zločinima nad muslimanima. Treba znati da je već u junu 1941. godine, Stevan Moljević, banjalučki advokat, inače rođen u Rudom napravio kartu kako treba da izgleda buduća Jugoslavija. Dijelovi svih susednih država osim Grčke trebali bi postati dio Jugoslavije, to jest, Jugoslavija ima pretnzije na teritorij svih svojih susjeda osim Grčke. O tome kako treba izgledati ta poslijeratna Kraljevina Jugoslavija drugi puta. Saradnja svih s okupatorom, je bila činjenica. Jedino mi muslimani BiH nismo saradivali. Zapravo u to vrijeme kao narod su nas zbrisali te smo za Hrvate bili Hrvati islamske vjeroispovijesti a za Srbe ljudi koji treba da nestanu. Rezervisanost prema NDH, osuda ustaških zločina prema Židovima i Srbima, osuda četničkih klanja i želja da se život imovina, obraz i pravda svih poštuju, je bio sadržaj rezolucija koje su objavili, potpisali i zagovarali vodeći muslimani BiH. Nažalost to nije donijelo rezultat. Klanja i izgoni nisu prestali. Foča je već doživjela treći pokolj. U toj atmosferi je viđen boravak jerusalimskog muftije Hadži Muhamed Emin El Husseina u Berlinu. Mustafa Busuladžić primljen je od muftije u Rimu i rekao mu o stradanjima

muslimana BiH. Tražilo se da Italijani kontrolišu četnike kada ih već hrane, naoružavaju i oblače i da prestane pokolj muslimana. Ljubinja i Bileća su već bili ispražnjeni, tamo nije više bilo muslimana. Kada je muftija El Husseini prešao u Berlin postojala je obostrana želja i kod njega i kod nekih poznatijih muslimana da se kontakti nastave i da se iskoristi muftijin značaj da bi se osigurala zaštita muslimana, jer i četnici su se stavili pod skut Njemcima, te su Njemci mogli na njih utjecati, a Njemci su tražili od NDH da prihvati Srbe kao svoje građane. U Sarajevu su to oni i učinili. Uskoro je Savo Besarović, sarajevski Srbin bio ministar u ustaškoj vladi a proglašena je i Hrvatska istočna crkva. Muftija je razgovarao u Berlinu a po povratku iz Sarajeva što se može učiniti. Muftija je stigao u Sarajevo, bio vrlo lijepo primljen sreo se sa predstavnicima svih društava u Sarajevu a klanjao je džumu u Begovoj džamiji i iza tu priliku Hafiz Esad Sabrihafizović pripremio je hutbu. Bio je u Vječnici, na kraju su došli i ljudi iz Zabrae, predstavnici vlasti NDH, vjerskih zajednica, javnog života i njemačke vojske. Moj uzrast, moje godine učinile su da sAM bio samo promatrač a ne učesnik. Muftija je govorio pored arapskog, turski, engleski i francuski, počeo učiti nejmački. Bio je vrlo uređene vanjštine i ostavljao dobar utisak.

Nastavak intervjua iz prošlog broja s Kemalom Kurspahićem

“DEJTONSKI SPORAZUM NIJE JELOVNIK SA KOGA SE UZIMA ŠTA VAM SE SVIĐA...”

Dejton će se mijenjati onda kada svijet shvati da se on ne sprovodi

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

SabaH: Pošto ste i sami konstatovali da je povratak ljudi na svoja ognjišta otežan i vrlo je loš skoro nikakav, iseljavanje iz BiH se i dalje nastavlja posebno bošnjačkog stanovništva a i drugih, da li Vi smatrate da je raseljavanje Bošnjaka jedan od načina razrješavanja bosanskog pitanja?

Kemal Kurspahić: Ja mislim da su odlasci iz BiH poslije rata u znatnoj mjeri odraz pomanjkanja perspektive u samoj BiH. Ako pet godina poslije rata nije značajnije pokrenuta proizvodnja, ako nije počelo zapošljavanje, ako nije profunkcionisala i prodisala ekonomija, onda su odlasci zapravo izraz brige legitimne u ljudima za njihovu perspektivu a posebno za perspektivu njihove djece. Ja mislim da su odlasci nekakav znak dubokog nepovjerenja prema perspektivama opstanka u BiH. Mi zapravo prolazimo kroz jedan period strašnog ponižavanja čovjeka u smislu da desetine hiljada penzionera po više mjeseci ne primaju penzije, nezaposlenost je dramatična i jedini funkcionirajući sektor ekonomije je ugostiteljstvo i servisne usluge koje servisiraju odnosno opslužuju desetine hiljada stranih službenika u BiH. Mislim da bi njihovo povlačenje kad tad značilo jednu dodatnu katastrofu u ionako nikakvoj zapuštenoj i besperspektivnoj ekonomiji danas. Ja pri tome vidim značajnu odgovornost i na lokalnim faktorima i na lokalnom političkom vodstvu u smislu da i pet godina poslije rata nije uspostavljena vladavina zakona nisu uspostavljeni kriteriji investicija ulaganja i tako dalje koji bi ohrabрили stranog ulagača da slobodno bez straha za svoj kapital dođe u BiH. Tamo se i dalje provodi jedna strašna ideologizirana ekonomska politika nad kojom vladajuće političke partije u svakom od entiteta i u svakom od kantona imaju moć i nad ekonomskim odlukama koje bi trebalo da budu stvar tržišta i tržišnih mehanizama. Mislim da je partijska kontrola nad ekonomskim životom jedna rak rana koja onemogućuje oporavak bosanske ekonomije. Tragično je da evo u petoj godini poslije rata kroz BiH ne idu još ni vozovi po nekom voznom redu. Čak ni one teretne kompozicije ne funkcionišu. Ne povezuje se ekonomija koja ne bi trebala da bude zavisna i da bude talac nacionalnih politika i nacionalnih strahova. Mislim da je Bosna takva kakva je danas sa mentalitetom rovova i podijeljenih plemena i tako dalje jedna suprotnost evropskim trendovima, i zapravo je u velikim opasnostima da obeshrabri generacije svoje djece, jer oni traže budućnost drugdje i traže je ja mislim prije svega iz brige za perspektive svog opstanka tamo.

SabaH: Koliko je Dejtonski sporazum razlog takvog stanja u BiH?

Kemal Kurspahić: Ja mislim da je to nesumnjivo jedan kompromisan dokument, koji je u to doba počivao na realnostima i postignutih teritorijalnih osvajanja i realnostima nemogućnosti da se taj rat pravedno realizuje vojnim putem, jednostavno u tom trenutku. Ja mislim da je Dejtonski sporazum ono zbog čega ga treba poštovati i poštovati sve njegove posrednike prije svega ja bih rekao američke kao glavne arhitekta tog sporazuma i ono na čemu im treba odati priznanje je to da su zaustavili rat. To je velika tekovina Dejtonskog sporazuma i kad se kritikuje Dejton onda se to može raditi isključivo sa stanovišta uvažavanja činjenice da je Dejtonskim sporazumom obustavljen rat i da je po tome taj sporazum istorijski značajan. Međutim, on ga je obavustio pod takvim kompromisima koji objektivno nisu ostavili prostor za jednu funkcionirajuću državu, jer stvoren je jedan ustavni “Frankštajn” u kojem funkcionišu dva ili tri entiteta, tri vojske u kojem danas kada hodate po Sarajevu, vi hodate po gradu koji funkcionišu na četiri nivoa vlasti. Tamo ima opštinska vlast, ima kantonalna ima federalna i imaju nekakve fantomske centralne institucije bez ikakvog uticaja, bez zuba. Ni vrlo bogata država ne bi mogla da podnese administraciju koja ima četiri nivoa vlasti samo u jednom gradu. Ja ovdje u Americi živim u najprosperitetnijem kauntiju u SAD-a, Stepands Cauntiju u Virginiji koji je broj jedan po prosječnom primanju domaćinstva, mislim negdje 90 hiljada dolara po domaćinstvu. U tom kauntiju u kojem ja živim nema gradonačelnika, nema opštine, to sve funkcionišu na nivou kauntija koji je u nekom drugom gradu. Zato smatram da Sarajevo ne može izdržati finansijski takvu organizaciju vlasti. Dakle u Dejtonski sporazum su ugrađeni i neki drastični popusti pred nacionalističkom logikom. Sam njegov glavni arhitekta Holbruk priznaje u svojim tekstovima i u svojim javnim istupima a i sadašnje distance naravno više bi volio da nismo napravili te teritorijalne torove, da nisu ostavljene tri vojske. Međutim, sada kad je tako kako je, onda u znatnoj mjeri je potrebno domaće opamećivanje domaće otvaranje prema evropskim perspektivama i vlastito svodenje računa koliko takva Bosna košta. Nama svijet više neće popravljati Bosnu, jer mi hvala Bogu, trebamo sami činiti, i nadam se da više nećemo ratovati. Bosnu moraju popravljati oni koji u njoj žive, oni koji od nje zavise, i tu će biti vrlo važno kakve će političke programe, kakve će političke ideje artikulirati i partije i pojedinci koji se budu kandidovali za najviše funkcije u ovoj godini.

SabaH: U posljednje vrijeme u Bosni se govori oko revizije Dejtonskog sporazuma, posebno dr. Haris Silajdžić o tome govori, da li Vi

KEMAL KURSPAHIĆ

smatrate da će biti lako mijenjati takav sporazum iza koga su stali međunarodni zvaničnici?

Kemal Kurspahić: Ja ne mislim da će nama svijet puno pomoći u prekrajanju već postignutog sporazuma. Taj sporazum sa svim njegovim nesavršenostima potpisali su predstavnici BiH koji su u tome tada učestvovali. Potpisao ga je i gospodin Alija Izetbegović današnji predsjednik Predsjedništva BiH a sa njim je bio i gospodin Haris Silajdžić koji sada traži reviziju Dejtonskog sporazuma. Oni su na to pristali i ja ne vjerujem da je svijet spreman na značajnije pospremanje sada svega toga. Međutim, ako do revizije Dejtonskog sporazuma i dođe, ja mislim da neće doći zato što se gospodin Haris Silajdžić dosjetio da bi Dejton trebali i morali mijenjati da bi se radikalnije krenulo prema obnovi u BiH, nego će ga mijenjati zato i onda kada svijet shvati da se Dejtonski sporazum ne sprovodi i to će onda biti ne samo uprkos gospodinu Silajdžiću nego uprkos recimo, snagama u RS, koje su jako skočile povodom Silajdžićevog zahtjeva za reviziju Dejtona a sami ga opstruiraju na svakoj krivini. Ne možete biti za Dejton pod svaku cijenu kad Silajdžić recimo traži njegovu promjenu a opstruirati ga u bitnim tačkama kao što su povratak prognanih ili hapšenje ratnih zločinaca. Zato ja kažem da će se Dejton morati mijenjati onda kada svijet shvati da je projekat u priličnoj mjeri neizvodiv zbog raznih opstrukcija zbog raznih skrivenih ili otvorenih namjera unutar BiH.

SabaH: Ja mislim da je veliki problem u interpretaciji Dejtona, Republika Srpska odnosno ljudi u RS da su oni dobili svoju državu i da je ne smiju ni po koju cijenu izgubiti, HDZ se čitavo vrijeme, bar se meni čini, kaje i smatraju da nisu

istrajali na tome da i oni dobiju svoj entitet, dok opet neki smatraju da bi se efikasnim i brzim sprovođenjem Dejtona bez obzira na sve njegove manjkavosti BiH mogla funkcionisati kao država. Kako Vi to sve vidite?

Kemal Kurspahić: Ja vidim njegove limite i njegove nesavršenosti i rekao sam da je on kreirao jedan frankeštajnski

Partijska kontrola nad ekonomskim životom je zapravo rak rana koja onemogućuje oporavak bosanske ekonomije

podrazumijevaju svačije da bude kod svoje kuće.

SabaH: Da li ovaj naziv Republika Srpska može izdržati to značenje multietnički entitet? U samom nazivu taj entitet se označava srpskim...

Kemal Kurspahić: Znače šta, Vi imate države koje su po nazivu jednoznačne i jednonacionalne a podrazumijevaju slobodu svakoga na jednaka prava unutar te države. Radi se o čovjekovom pravu da ne uznemiravan živi sa svim svojim ljudskim pravima uključujući nacionalna religijska i pojedinačna bez obzira na to da li je i najusamljenija manjina u nekom gradu. Kad bi se uspostavili ti standardi poštovanja ljudskih prava, onda to mjesto koliko god vam se to ne svidalo može se zvati kako god hoće ako ste vi u njemu slobodni ako se vi u njemu osjećate slobodni na svome, tako da ja mislim da te sve stvari koje upućuju na neki aparthejd, ako aparthejd nije bio dobar za Južnu Afriku, i ako je čitav svijet slavio ukidanje aparthejda tamo, zašto bi on bio dobar za BiH. Zašto bi neko ko je proslavljao ukidanje aparthejda u Južnoj Africi sada to nametao BiH? Mislim da nakon jednog rata koji je završen remijem, bez pobjednika, mora u samim narodima koji tamo žive prevladati jedna moderna evropska svijest visokih standarda pojedinačnih i nacionalnih prava. Bez toga, bez uspostavljanja tih evropskih standarda nema naprijed a kad se oni uspostave onda je sasvim svejedno gdje ćete vi staviti neku zastavicu i označiti da je to nešto vaše, vaša država, vaš entitet vaš kanton jer danas u Evropi idete sa jednim pasošem sa sjevera na jug, sa istoka na zapad i možete za istu valutu sjediti i piti kafu u Berlinu u Parizu i onda vam je sasvim svejedno kad postanete dio evropskog mljeva sa istim pravima da se slobodno krećete da slobodno živite tamo gdje živite, kako će se to zvati. Onda zaista imena će biti sjećanja na nešto što niste voljeli, što vam je bilo teško, što vam je bilo očajno u životu ali imena neće određivati vaše raspoloženja na drastičan način, jer će vaše raspoloženje i vaš ljudski status određivati taj standard koji vlada danas u svijetu i u Evropi i iza koga smo mi nažalost, jako daleko.

Hrvatska: BEZ NABRAJANJA MANJINA U USTAVU RH

Zagreb, 12. aprila (BHP) - Predsjednik hrvatske države mora biti vrhovni zapovjednik oružanih snaga, imati pravo postavljati šefove tajnih službi i sukreirati vanjsku politiku, na prijedlog Vlade može raspustiti Sabor, a sve važne državne odluke donose se u koordinaciji predsjednika države, premijera i predsjednika Sabora. To je osnovni prijedlog novog ustava Hrvatske koji je izradila tzv. Mesićeva ekspertna grupa, odnosno grupa pravnih eksperata koju je imenovao predsjednik Mesić. Osnovna svrha je sadašnji polupredsjednički ustav preurediti u parlamentarni. Također se predlaže ukidanje županijskog doma Sabora, po isteku njegovog mandata početkom iduće godine, jer je on, kako se ističe, samo kopija

Zastupničkog doma, odnosno tek svojevrzni diskusioni forum koji samo poskupljuje funkcioniranje države. Najviše komentara vjerovatno će izazvati prijedlog da preambula ustava o nacionalnim manjinama ostaje ista kao u dosadašnjem ustavu, što znači da i nadalje sve nacionalne manjine neće biti taksativno nabrojane. Stav je komisije, naime, da nabranje svih nacionalnih manjina može biti samo političko pitanje, a nikako i pravno, jer je, podsjeća se, Hrvatska građanska država koja jamči prava svim svojim građanima, pa i nacionalnim manjinama koje dodatno štiti i niz ustavnih članova. Inače, kabinet premijera Račana priprema svoj zasebni prijedlog ustava, ali on još nije poznat.

RAČANOVA POPULARNOST OPADA ZBOG SUKOBA S MESIĆEM

Zagreb, 12. aprila (BHP) - Zbog sukoba s predsjednikom Stipom Mesićem popularnost premijera Ivica Račana sve više u javnosti opada, a zbog njegove neskrivene namjere da što više smanji ovlasti predsjednika. To potvrđuju mnogobrojne medijske ankete. Tako se u anketi Zagrebačke otvorene televizije na uzorku od 11.000 ljudi čak više od 8.000 izjasnilo se za to da, npr., predsjednik Mesić kontrolira tajne službe, a ne premijer Račana. Prema nekim anketama čak 70 posto hrvatskih građana zamjera Račanu

što bi i državni protokol pri ispračaju, odnosno dočeku predsjednika s njegovim državnim putovanja, smanjio na minimum, uz slikovitu tvrdnju kako Hrvatska ipak nije "banana država" i da predsjednik mora imati neke počasti, pa i privilegije. Račanu se najviše zamjera što ne priznaje, kako se ističe, volju 56 posto građana Hrvatske koji su na izborima glasali za Mesića.

ŠEMSA SULJAKOVIĆ

BOSTON

6. MAJA (SUBOTA) VELIKI KONCERT ZA INFORMACIJE I REZERVACIJE (781) 397 - 8171

NASTAVLJENI PROTESTI U WASHINGTONU

Washington, 12. aprila (BHP/Hina) - Protesti protiv Međunarodnog monetarnog fonda i Svjetske banke nastavljani su danas u Washingtonu. Demonstranti su se okupili kod sjedišta MMF-a i Svjetske banke, ispred zgrade Kongresa i na trgu Dupont. Zasad nije bilo nereda zbog kojih bi trebala intervenirati policija. Nekolicina članova grupe Savez američkih zemalja i organizatora protesta nazvanih "Mobilizacija za svjetsku pravdu" došli su u Kongres da bi zastupnicima predali prijedlog oprosta dugova najsiromašnijim zemljama svijeta. Sindikalni aktivisti, njih više od 10 hiljada, demonstriraju pred Kongresom zbog vladinog prijedloga zaključenja trgovinskog ugovora s Kinom. Istovremeno, organizacija Pastori za mir organizira kod sjedišta ministarstva pravosuđa okupljanje solidarnosti s Kubom. U jednom vašingtonskom parku trebale bi biti održane demonstracije protiv siromaštva i izrabljivanja žena. Vrhunac protesta najavljuje se za nedjelju i ponedjeljak kad bi se na prostoru od Bijele kuće do Kongresa moglo okupiti više od 100 hiljada ljudi.

NHI ĆE UČI U 16 OPĆINSKIH VIJEĆA U SREDNJOJ BOSNI I POSAVINI

Sarajevo, 11. aprila (BHP/Habena) - Nova hrvatska inicijativa (NHI) zadovoljna je izbornim rezultatima i imat će svoje predstavnike u 16 općinskih vijeća u srednjoj Bosni i bosanskoj Posavini. Potpredsjednik NHI-ja Ivo Lozančić kazao je na pres-konferenciji održanoj danas u Sarajevu da je na lokalnim, općinskim izborima, u pojedinim općinama došlo do povećanja glasačkog tijela NHI-ja, ali da to još nije dovoljno za velike promjene u odnosima unutar hrvatskog korpusa. NHI očekuje ulazak u općinska vijeća i na prostoru Republike Srpske (RS), u općinama Pelagićevo, Kotor-Varoš, Derвента, Bosanski Brod, Teslić, Modriča i Bosanski Šamac. Iako su u NHI-ju načelno zadovoljni izbornim rezultatima, negativno ih je iznenadio poraz u Usori, gdje je ta stranka dosad imala faktučnu vlast. Objasnjavajući uzroke tog izbornog poraza, Ivo Zivković je kazao da je HDZ BiH učinio sve da u Usori preokrene situaciju, te da je, uz ostalo, u posljednja dva mjeseca uložio više od 500.000 DEM u razne projekte kako bi pridobio birače. Lozančić je ustvrdio da je HDZ-u BiH na ovim izborima smanjen utjecaj, jer u većem dijelu srednje Bosne i Posavine nije osvojio apsolutnu vlast. "Očevidno je kako hrvatski birači u BiH više ne vjeruju HDZ-u, no još uvijek nisu odlučili o tome kome ubuduće dati potporu", kazao je Zivković. Velika apstencija birača, posebno u Hercegovini, ukazuje kako je Hrvatima u BiH potrebno ponuditi alternativu, pa će NHI u razdoblju do predstojećih općih izbora u BiH ojačati i obnoviti svoju stranačku infrastrukturu upravo na tom području, kazao je Zivković. On je kazao da su aktivisti NHI-ja u Hercegovini dosad imali velikih poteškoća u radu jer su bili izloženi različitim pritiscima, te dodao da su posljednji izborni rezultati novi poticaj da se podružnice ove stranke ožive.

Prva Nagrada
25%
ZVU BOJI

Trča nagrada
VIDEO

POVRATAK TAKSE '99
AHMED BROKERAGE, INC.
Javno objavljuje Lotto 2000 za Taksu '99
Vi možete biti jedan od sretnih dobitnika kroz obračunavanje vaše takse preko Ahmed Brokerage Inc

Četvita nagrada
RADIO

Druga nagrada
19%
ZVU BOJI

Peta nagrada
KAMERA

LOTO ĆEMO IZVLAČITI 16-tog APRILA, 2000 U 12 SATI (PODNE) U PRISUSTVU VLASNIKA TIKETA

KRAJNJE JE VRIJEME DA MISLITE NA SVOJ POVRATAK TAKSE

MI SMO TU, SA MNOGO GODINA PRAKSE

OSIGURAVAMO
* Auta * Kuće * Biznis * Život

ZAKONSKI SERVISI
* Imigracija * Povrede * Bankrot

VOZAČKE DOZVOLE
* Voz. ispit * Časovi vožnje

DEFENSIVE VOZAČKI KURS:
OD DMV-a ODOBREN 6 SATNI KURS POMAŽE DA SE UKLONE 4 POENA IZ VAŠE VOZAČKE DOZVOLE I UŠTEDI 10% VAŠEG OSIGURANJA ZA 3 GODINE

AHMED BROKERAGE, INC.
43-07 Broadway, Astoria, NY 11103
Tel: (718) 777-8236, Fax: (718) 777-8237

IZBORI SE ZA FOTELJU!? 2000

Početak kraja

Rezultati izbora na opštinskom nivou donijeli su promjene u našoj zemlji. Za neke iznenađujuća vijest. Mnogi unose previše patetike prilikom interpretiranja iste, jedni likuju, drugi tuguju, treći prognoziraju. Promjene koje su (ne)očekivane u principu trebaju značiti nešto. Ukoliko budu samo promjene foteljaša, izbori, sami po sebi postaju nepotrebni. Bilo kakva predviđanja ili pak analiza promjena volje birača je vrlo nezahvalna. U svakom slučaju, treba poštovati izbor većine, kao pomoći novom sastavu na putu boljitka. Birači koji su glasali putem pošte, prema do sada neformalnim rezultatima, većinski su glasali za gubitnike. Pomalo simbolično jer se sami često osjećamo gubitnicima. Prema mišljenju nekih bh. analitičara promjene dolaze iz dva razloga. Kao prvi i osnovni je što je očigledno da se ovako više ne može. Nešto se moralo promijeniti, pa makar to bila politička garnitura. Prema mišljenju istih, glasači su glasali za promjene, a ne za neki program. Većina ispitanika čak ništa ne očekuje spektakularno u budućnosti, tako da se njihov izbor može definisati kao razbijanje monotonijske u svijetu politike, koji je uzgred rečeno preokupirao naša bića. Mnogima glas nije bio politička volja koliko posljedica jednog stanja melanholije u koju smo upali zadnjih par godina. Ove analize su iz sredina koje su pod kontrolom vlasti Bošnjaka, te pravljene u urbanim sredinama, gdje je u stvari i došlo do promjene iste. Ovim se ne želi minimalizirati uspjeh opozicije. U svakom slučaju zaslužuju čestitke, ako ništa na upornosti, na nudi nečeg "novog". Najgore bi bilo novoj "vlasti" ubuduće "podmetati nogu" jer ćemo biti sami ti koji padaju. Ponekad je teško zamisliti tim koji će sačinjavati tako mješovite ekipe starih i novih, ali političari se uvijek lahko dogovore. Posebno kada je u zalag fotelja. Stoga, niti je ovo početak kraja jednih, niti kraj početka trenda koji dolazi.

Izbori u komšiluku

Ovi posljednji izbori neodoljivo liče na one prijeratne. Sjetim se jedne sarajevske šale iz razgovora dva bivša jarana, koju su nadrealisti također lijepo karikirali. Na upit Bošnjaka Srbina za koga si glasao, ovaj kao iz topa odgovara, za reformiste. A kako jaro? Uslijedilo je drugo pitanje. Čirilicom, naravno, slijedi cinični odgovor. Kako drugačije prokomentarisati izborne

rezultate u dijelu Bosne koji se sada zove Republika Srpska. Rezultat koji će po meni samo pomoći Bošnjacima iz dva razloga. Prvi, ponovo vlast u nesposobnim rukama rušitelja države u kojoj sada moraju biti. Isti dobijaju nikakvo naslijeđe. Ponovno vraćanje ultranacionalista na političku scenu znači i otkrivanje ko je do sada opstirao ono što se zove Dejtonska Bosna. Promjene koje su grlato inicirali i zapadnjaci desile su se samo kod onih koji Bosnu vole. Drugi aspekt prednosti je vjerovatna nacionalna homogenizacija Bošnjaka na narednim po mnogima važnijim izborima. Naravno, ukoliko se to pokaže kao prednost. Naime, Bošnjaci imaju pravo da se ponovo osjećaju prevarenim od bosanskih pravoslavaca i katolika, koji su prednost dali rušiteljima države. Zasiurno da teret današnje ekonomsko-političke situacije u Bosni ne mogu iznijeti ni daleko kvalitetnije političke strukture od SDS-a također teško da će imati snage da naprave bilo kakav pomak što u principu znači promašaj i propuštena šansa na sljedećim izborima.

Poraz ili pobjeda

Dok u vremenu nastajanja teksta ne postoje zvanični rezultati, političke strukture u Bosni i Hercegovini likuju ili opravdavaju svoje mjesto nakon izbora. Ako je moguće ugrubo okvalificirati izbore, onda je to u dvije riječi. Pobjeda gubitnika. Naime, ponovo se pokazala praksa da su Bošnjaci jedini kooperativni sa međunarodnom zajednicom. Zašto? Oni koji se zovu prijateljima Bosne bili su više nego grlati u traženju promjena. Eto him. Imaju ih. Šta li će sada sa njima? Daljnje nuspjeha će opravdavati neuigranošću sa novim igračima. S druge strane "pozitivne" promjene nastale su samo tamo gdje i nemaju problema. Kvalifikacija nekih da je upravo stvar u tome može se pokazati tačnom ukoliko međunarodni faktori ne naprave drastičan iskorak, na tom planu. Istina, promjene su nastale i u srpskom entitetu, ali one negativne. Da li su to promjene koje su tražili bosnobrižnici? Što se tiče hrvatskog dijela liči na ratne dane. Ista meta isto ostajanje. Puštaju da se dvoje hvataju za vratove, a pridružuju se uvijek jačem. Taktika koja je pročitana, ali u principu vijek donosi bar neriješen rezultat. Ona narodna "bolje vrbac u ruci, nego golub na grani". Ipak mnogi smatraju da će takav odnos na kraju ipak doživiti debakl. Sportski rečeno, očekuje se autogol.

Jedini istinski zadovoljni u ovom trenutku su članovi SDP-a, koji se ponovo na mala vrata vraćaju na političku bh. pozornicu. Čini mi se ponovo sa starim igračima koji više liče na članove nekog lokalnog kulturno-umjetničkog društva nego li na ekipu spremnu da odigra dobro djelo. Politička pozornica a posebno kakva je bosanskohercegovačka traži vrlo jaku ekipu. Čak i holivudske dive su nerijetko padale sa te pozornice. Stoga, OPREZ. Ukoliko se ova pobjeda pokaže sudbonosnom, više ni taktika opanjkavanja drugog, koja je bila osnovna u predizbornoj kampanji SDP-a, neće donijeti nikakvih rezultata. Ulaz na mala vrata u tom slučaju značio bi izlaz na velika. SDA svoj debakl opravdava presingom međunarodne zajednice koja je uistinu bila više nego pristrasna te vršila neprincipijelan pritisak na birače. Međutim, to nije jedini hendikep gubitnika. Odavno je poznato da ni oni nisu maslo za razmazana. Ogromne socijalne razlike produkt su upravo sličnih političkih struktura. Stoga, ovaj primjer bi trebao donijeti pozitivnost upravo u tom smislu. Naime, fotelja nije Bogom dana, već glasom onih koje je Bog dao.

Promjene ili čekanje istih

Šta će se desiti nakon izbora je pitanje koje je u glavama mnogih? Kako, kada, na koji način, te plejada kojekakvih sličnih pitanja je na stolovima. Sigurno je da vlast nije lahko dati, bar vlastodršcima. Kako stvari stoje, Bosna će i ovdje biti presedan. Jer šta danas u Bosni znači i vlast. Ko je na kraju krajeva i ima? Vrijeme je najbolji pokazatelj, a kako će se lopta okretati danas niko pouzdano ne zna. Period do sljedećih zakazanih izbora, onih predsjedničkih, za jedne je kratak da da rezultate, a za druge predug. Kako stvari stoje, i oni koji ih zakazuju žele odgodu istih. To će zasigurno biti razlog komentarima kome međunarodna zajednica ide na ruku. U svakom slučaju za nadati se da dolaze vremena kada bi bosanski čovjek trebao živjeti od rada, kojeg bez sumnje zna, a ne od priče koju mu nerijetko nameću oni koji se predstavljaju kao prijatelji. Danas međunarodna zajednica ne može reći da na pruženu ruku nije odgovoreno, stoga je za očekivati da se "dobrim igračima" počnu davati premije. Ukoliko bude drugačije, smjena trenera će biti sljedeće pitanje na dnevnom redu.

Erkin MEĐEDOVIĆ

PISMO DOKTORU IVI BANCU Pomozite doktore!!!

Gospodine Banac,
Od Vas i o Vama čitao samo ono što je publikovano u *Nacionalu* i *Globusu*. Raduje me što ste dali intervju SabaH-u.

Novinar sam bio od 1958. u ex Jugoslaviji nema novina koje u tom dugom vremenu nisu objavljivale moje priloge. Od *Dela* u Ljubljani do *Oslobođenja* u Sarajevu. Televizijske kuće emitovale su moje dokumentarne emisije. Čak i RTV Ljubljana mada su i tada jezičke razlike postojale.

Kada je tragedija u ex Jugoslaviji bila "uhvatljiva rukom" beogradska Borba 1991. objavljuje moje "Otvoreno pismo EZ". Tada sam predlagao da Europljani prekrše svoja pravila i da tadašnje jugoslovenske republike, kao nezavisne države prime u svoje redove. Od vođa blakanskih plemena u zamjenu da zahtijevaju poštovanje svih pravnih standarda tada još postojeće, mislim na ime, Evropske zajednice. Na dan objavlivanja ovog pisma na Brijunima je počeo sastanak Evropske komisije sa šestoricom jahača apokalipse u ex Jugoslaviji. Tvrdio sam doslovno: "Prijem šest republika van vaših pravila, koštati će vas daleko manje od onoga što će se desiti i vi tek tada intervenisati..." Još sam napisao da su im Jugosloveni poznati kao vrijedni radnici i da će im oni "njihovo žrtvovanje" nadoknaditi. Na žalost, tada me mudaraci nisu poslušali a moje crne prognoze su se ostvairale i u pogledu krvave drame i kasnije bačenih milijardi dolara. Na zbrinjavanje izbjeglica i troškove slanja vojnika Evrope i USA, u BiH, Hrvatsku u Kosovo.

I danas imam program riješenja, trajnog riješenja balkanskog problema! Vas molim, zbog ugleda koji imate, prije svega u USA, da mi pomognete. Ponovno predlažem da danas, bez prethodnih uslova, u Evropsku uniju moćnici prime sada nezavisne države, Bosnu i Hercegovinu, Hrvatsku, Makedoniju i Sloveniju. Crnoj Gori da ponude članstvo uz jedini uslov da se odovji od Srbije. I ponovno, EU postavlja samo jedan i jedini uslov: POŠTIVANJE svih postojećih zakona Evrope. Srbija bi tada bila okružena granicama moćne EU i NATO snaga. Ljudi u susjednim državama živjeli bi sretni a Evropa i USA dobile bi novo tržište za ulaganje kapitala i plasman proizvoda. U današnjim balkanskim državama bio bi spriječen razvoj nacionalizma i uticaja svih mogućih snaga koje ne pripadaju modernom svijetu.

Muhamed KOPIC, Utica

**Plavsko - Gusinjski
Kulturno - Sportski
Centar - Behar**

RADIO BEHAR

**SVAKE SUBOTE OD 2-3 PM
NA RADIO TALASIMA 1380 AM.
NAŠI KONTAKT TELEFONI SU**

**TEL-FAX: (718) 545-8720
CELL: (917) 568-3496**

**BESPLATNE
OBJAVE NA RADIO
BEHARU SU :**

**HAJTARI, HUMANITARNE AKCIJE I
SPORTSKE VIJESTI**

U organizaciji Intercommunity Health Center-a održana veoma uspješna prezentacija

AFERIM BOSANKE

Početkom marta mjeseca, u organizaciji Intercommunity Health Center-a London održana je veoma uspješna prezentacija na temu "Žena Bosne i Hercegovine - Tradicija, kultura i stvaralaštvo od davnina do današnjih dana". Skup je upriličen povodom 8. marta - Međunarodnog dana

Inače, gospođa Čekić volonterski vodi grupu naših žena koje se par puta mjesečno okupljaju u prostorijama IHCL-a razmjenjujući iskustva sa ženama iz drugih država a sve u cilju lakšeg uklapanja u novu životnu sredinu. Nakon Bosanki predstavile su se Eritrejke. Obadvije grupe su

žena a na istom su se uz Bosanke predstavile žene iz Eritrea-e (Ethiopia). Uvodno izlaganje imala je gospođa LEVONTY KAZARIA u ime domaćina a vrlo uspješan i sveobuhvatan referat u ime žena BiH podnijela je gospođa SAIRA ČEKIĆ. U nadahnutom izlaganju bilo je riječi o državi BiH, geografskom položaju, društvenom uređenju, istoriji, kulturi i stvaralaštvu sa posebnim osvrtom na mjesto i ulogu žene u porodici i društvu.

izložile ponešto što podsjeća na njihovu zemlju što je pažljivo razgledano uz detaljna objašnjenja jer je ženska radoznalost velika. Na kraju se zaigralo zajedničko kolo uz bosansku muziku i karakteristično podvriskivanje Eritrejki. Zaista, događaj vrijedan pažnje koji je okončan prigodnom zakuskom i skromnim poklonima. AFERIM BOSANKE!

Izet ČERIMAGIĆ

Ne zaboravite na 23. april kada SabaH organizuje veliku muzičku reviju!

ČEŽNJA ZA DOMOVINOM

Kad smo bježali od mržnje i pušanih cijevi, kad smo spasavali glavu, svoj goli život, nismo ni u potsvijesti slutili da ulazimo u nepreglednu milionsku kolonu izbjeglih i prognanih i stvaramo novi razučeni kontinent, sedmi ili ko zna koji. Naša imena ulaze u novu istoriju, sa šansom da postanemo ne manje poznati od slavnog Magelana ili Colomba, jer naše spoznaje su toliko narastajuće da akceptiraju i najsloženija znanja tehičko-tehnološke revolucije.

Sa našim rastom raste i naša ljubav, naša čežnja za našom Domovinom, našom dragom Bosnom. Ranije smo o tome slušali od naših starih, ne osjećajući dubinu uzdaha sa kojima završava skoro svaka tužna priča. Ali u tim davnim pričama, sudbinama poput one Šantićeve "Ostajte ovdje" je nosila ljude "trbuhom za kruhom", nosila ih u daleki nepovrat, na teško dostižne kontinente i nepoznate zemlje. Teška srca odvajali su se od svojih bližnjih i odlazili tražiti sreću i bogastvo, koje su samo malobrojni nalazili. Naši odlasci su mimo naše volje. Pometeni smo vještačkim urgamaom, sa pitomih ravnicu i brda na kojima ne pušu uragani, ne duhaju tornada. Protejani smo da nestanemo, da se nikad ne vratimo. Možda, ipak, u tom suludom računom dva i dva ne budu uvijek četiri. Sa svakim novim mjesecom, sa svakom novom godinom, sve više rastu naše čežnje, povećavaju se

povratci. I ove goidne brojni Bosanci, brojni Bošnjaci, krenuće put svoje drage Bosne, da ga osvijetle, ispitaju i ispipaju, da traže svoje željeno utočište sa mirisom lipe i bagrema. Zaviriće oni u svoje avlije i kuće, prvi put možda još iz daleka, ali će zaviriti i svi oko njih osjetiti njihovo prisustvo i snagu čežnje koja graniči i završava povratkom. Sigurno je da će sada, nakon punih pet godina čekanja, požuriti prvo stariji, a onda iza njih i njihova izrasla mladačarija. Kad zadovolje svoju prvu čežnju sa prvim viđenjem počće svoditi svoje "debele" račune po kojima jedna strna uvijek "debelo" plaća. Otimači će morati vratiti otete kuće, stanove, zemlje, platiti otetu imovinu, moraće se spustiti na zemlju normalnu, samrtničku i po njoj hoditi "sitnim koracima". Oni koji se vrata opet će postati svoji na svome. Udružice svoj novi kapital sa novoosvojenim znanjem, sa usvojenom najsavremenijom tehnologijom i u novim savremenim firmama obezbjediti prosperitet i napredak svoje porodice. U tim novim firmama opet će ONI biti gospodari, kao što su prije pedeset godina njihovi didovi i očevi bili vlasnici brojnih zanatskih i trgovinskih radnji, dok ih otimači (preteče ovih današnjih otimača) nisu desetkovali, razbaštinili. Ali ono što je nekad bilo, i ponovilo se sramnih devedesetih godina, više nikad neće moći naći svoje otimačko, uništivačko, uporište. Po ugledu ili slijedom brojne hrvatske migracije, kretaće se (samo mnogo ubrzanije i agresivnije) milionski bošnjački prognanički korpus, prije svega

da osvoji novo, a onda odbrani, zaštititi i unaprijedi svoja prava, u svojoj zemlji, u Bosni.

Naša čežnja za našom domovinom neizmjenno raste. Ali u toj čežnji rađa se nešto novo, do sada samo individualno eksploatisano, rađa se poslovni duh koji će spojiti drago i korisno. Voljeti svoju zemlju ne znači samo raznježiti srce, uplakati oči, gledati u daljinu. Voljeti danas znači vraćati se na stotinu puta, na stotinu načina, i uvijek iznova obnavljajući, akumulirati svoju čežnju. Jeste, sinovi Bosne, zaljubljenici Bošnjaci, postaće biznismeni, i sa onim što imaju tamo i stvaraju ovdje gdje su sada, postali nedostižni. U svakodnevnom životu Amerike, u nezapamćenom tempu vremena, izranjaju priče o briljantnom uspjehu novih biznismena, koji dolaze sa nekoliko kofera i za nepunih pet ili deset godina stvaraju poslovna čuda. A mi Bošnjaci, van naše Bosne, ovdje u Americi Evropi ili Australiji, dio smo tog novog oštrg tempa, koji uz rad i umjeće donosi nosan biznis i siguran profit.

Čežnja za domovinom nas vraća našoj Domovini, ali ne da od nje tražimo, već da uzmemo svoje i na njemu izdignemo SEBE, da bi mogli već sutra dati Domovini mnogo više od sebe samoga. Nećemo stiskati srca, nećemo plakati, niti gledati nepregledne daljine, preko mora i kontinenta... Gledaćemo našu Domovinu, našu Bosnu, živeći u njoj i kad smo daleko...

Zijad BEĆIREVIĆ

VERMONT U SNIJEGU

Proljetni snjegovi u Vermontu nisu ništa neuobičajeno. Iznenada zapadaju, zaviju naselja i puteve, a kratko potom tope se i nestaju, brže nego su došli. Pa ipak, svaki novi snijeg donosi nova iznenađenja. Tako je bilo i prve dekade aprila, upravo vikendom, kada je visoki

snijeg doslovno zavezao čitav Vermont. Teško je bilo izići iz kuće, doći do auta, a još teže naći put i voziti. U prvim trenucima čak su izostale i romantične igre djece na snijegu, koja su svoj izlazak zbog visine snijega odlagala za kasnije. Za nas Bošnjake ovakva snježna događanja predstavljaju dodatno

iznenađenja. Kada mi je prijatelj prije nepunu godinu pričao kako u aprilu nije mogao naći svoje auto, jer je bilo pod brdom snijega, vjerovao sam da ima prenatlažen smisao za šalu. Ovog aprila uvjerio sam se, kao i mnogi drugi, da vermontski snjegovi nisu nikakva aprilska šala.

Z.B.

UTICA POD SNJEŽNIM POKRIVAČEM

Razgovor sa ženama iz Srebrenice koje sada žive u Njemačkoj

“SREBRENICA” - UDRUŽENJE ŽENA BiH U BERLINU

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

Berlin je nakon ujedinjenja dvije Njemačke postao jedno od najvećih evropskih gradilišta, a odnedavno je povratio titulu glavnog grada te zemlje. I dimenzije su mu ogromne, neko je sračunao da mu je dužina prerasla 90 kilometara. Zapadni Berlin je do pada Berlinskog zida bio jedno ostrvo, bio je potpuno u istočnom okruženju, sa bivšom Zapadnom Njemačkom spojen samo jednim uskim koridorom. Zbog toga su se njegovi stanovnici godinama osjećali kao da žive sami sa sobom, u izolaciji, neki čak tvrde da je ta izolacija ličila na logor. Ali, stranci ga nisu doživljavali tako, veliki broj ljudi iz bivše “Juge”, naravno i iz Bosne i Hercegovine dolazio je u Zapadni Berlin da tu traži glavi selamet, a tu su se zapošljavali i zauvijek ostajali. Na tom ostrvu je, kažu, godinama najbolje cvjetala špijunaža, neprestano je neko nekog uhodio i svojim prilozima hranio debele stazijeve dosijee sa one strane zida. Da li je to i koliko istina, ne može se provjeriti, ali sam prilikom svojih posjeta Berlinu primijetila da su psihičke posljedice takve atmosfere kod ljudi pirsutne, mnogi moji prijatelji i novi poznanici zaista imaju osjećaj kako ih neko neprestano prati i pazi šta oni rade. To se pojačava i time što razne vjerske sekte, nametljivije i agresivnije nego drugdje, pokušavaju svim sredstvima, čak i utjerivanjem straha, vrbovati što više novih sljedbenika.

U trenutku kad su tu počele pristizati bosanskohercegovačke izbjeglice, pad zida između dva dijela grada još nije bio društveno prerađen, zid je i dalje postojao u glavama, iako se duh istočnog naveliko širio po zapadnom Berlinu. Ta metropola je u to vrijeme, duže od svih njemačkih saveznih država, primala izbjeglice iz Bosne, pa su stoga tu, sa urednim vizama ili ilegalno, došle i mnoge žene koje su preživjele srebrenički pakao. A tu su zatekle one koje su prije njih stigle iz Zapadne Bosne, Kozarca, Prijedora, Bosanskog Šamca... Naravno, tu je bio znatan broj onih koji su stigli daleko prije, kao gosti radnici, što je značilo da su u tom gradu, pod plaštom jugoslovenske, bile razvijene srpske kulturno-ške i svakako propagandne aktivnosti.

Nedavno sam bila gost u Udruženju žena BiH “Srebrenica” i provela nekoliko sati u razgovoru sa njegovim članicama. Ono što im se desilo polovinom protekle decenije, ne da se psihički lahko preraditi i potisnuti, pogotovo zato što je i sadašnjost puna neizvjesnosti, nada da je neko od njihovih preživio još postoji, a strah od povratka u mjesta gdje im se sve to desilo kao strah za budućnost njihove djece, neprestano ih progone.

- Šta da vam kažem o sebi? - priča

Predsjednica udruženja “Srebrenica” SAIMA MIRVIĆ - ROGGE (čuči lijevo) sa polaznicama i nastavnicom šivenja

Krdžić Zineta, majka dvojice sinova. - Jeste li gledali onaj film o Srebrenici koji je prikazan na televiziji, na programu “Arte”. Ono nije film, ono je stvarnost, ono smo mi sve doživjeli. Ja sam na filmu prepoznala članove svoje obitelji, koje više nikad neću vidjeti, muž mi je nestao, dva djevoja...

Hadžiabdić Sakiba, nekad je u Bosanskom Šamcu bila ugledna krojačica, zajedno sa suprugom posjedovala butik. I ona i suprug su prošli srpske logore, on je bio u Batkoviću sve do 1994. godine, kad je razmjenom oslobođen, a ona zatvorena u neregistriranom logoru u selu Obudovac, gdje je 20 mjeseci sa još 10 drugih Bošnjanki radila u kuhinji u ropskim uslovima, samo joj je ndejeljom dozvoljavano posjetiti djecu. Bilo joj je najteže kad su joj tada šesnaestogodišnju kćerku prisilili na radnu obavezu.

Suada Sulejmanović je majka dva sina, muž je također nestao padom Srebrenice, zapravo tada joj je nestala sva muška rodbina, u životu je ostao smao jedan amidžić. A i u Berlinu joj je život strašan na drugi način jer se živi samo od danas do sutra, bez mogućnosti zapošljavanja i školovanja djece.

Avdić Sena, ona je rodom iz Bratunca, ostala je sama sa troje djece, ima dvije kćeri i sina, i oni joj daju snagu da dalje živi. U Srebrenici su nestali njeni najdraži, suprug, petorica braće i mnogi drugi rođaci i prijatelji. - Sa strahom i bolom se i liježe i ustaje, - govori uplakana žena.

Tulić Hatidža je rodom iz od Zvornika, tačnije iz Donje Glumine. Ona je sa porodicom

umakla ispred prvih četničkih etničkih čišćenja. I sada se sa užasom sjeća kako je gledala srpsko kopanje prve masovne gornice, a da nije znala zbog čega oni to kopaju, niko nije vjerovao da je to stvarno za njih, komšije Bošnjake. Iz okruženja u svom selu je posmatrala kako nestaju i kuće i stanovnici Mačkuše, Sahbegovaca, Grbovaca... Opet se nije vjerovalo da su komšije srpeme na toliko zlo, sve dok im nije došao jedan stari čovjek, prezime mu je bilo Softo, i ispričao šta srpske paravojsne snage rade od svojih žrtava, on se jedini usudio da ih sahranjuje. “Bježite ljudi, bježite kud znate, ne dajte im se živi u ruke!”, ponavljao je starac, izbezumljen onim što je preživio. I porodica Krdžić je upala u košmar bježanja, prvo su stigli u Tuzlu, odakle su ih vraćali u Zvornik.. Tu je još niz drugih imena žena skoro identičnih sudbina, žena koje su ostale same sa djecom, čija im budućnost zadaje novi strah. Sve više ih obuzima želja da same nešto učine, da se pokrenu iz mrtvila u koje su bile zapale.

- U “heimovima”, tj. izbjelgičkim privremenim smještajima, uvijek smo se osjećale pod prismotrom, uhodila nas je čak i žena koja je tu radila kao prevodilac, koja nam je zapravo trebala pomagati”, - priča nam Hatidža Tulić - Bila sam šokirana kad sam pročitala šta je o nama u svojoj knjizi pisala naša bivša “dolmecerin”, Senada Marijanović, koja je dugo vremena bila naša jedina jezička veza sa ljudima iz njemačke humanitarne organizacije, zadužene za brigu o izbjeglicama. Ona je zloputrijebila svoje radno mjesto

da bi pisala nekakvu dokumentarnu prozu, u kojoj su naše žene prikazivane u najgorem svjetlu. A istovremeno nas je kod naših upravnika tužakala za svaku sitnicu, posebno one koje je nisu htjele slijepo slušati.

Udruženje žena Bosne i Hercegovine, “Srebrenica” (Verein der traumatisierten Frauen “Srebrenica”), osnovano je prije skoro dvije godine na inicijativu i velikim angažmanom sadašnje predsjednice Saime Mirvić - Rogge, koja je skoro cijeli rat preživjela u Sarajevu, i njene zamejnice Hedije Krdžić, mlade medicinske sestre iz Srebrenice.

- Nažalost, dugo nam je trebalo da se ohrabrimo i pokrenemo inicijativu za osnivanje sopstvenog udruženja. U tome nas je sprječavala naša bojaznost da mi ne znamo kako se to radi, zatim monopol nekih humanitarnih i društvenih organizacija koje su na ovim prostorima djelovale još prije početka rata - priča nam predsjednica Udruženja gospođa Mirvić-Rogge. Ona je svoje prve godine u egzilu posvetila učenju njemačkog jezika i pohanju priprema za studij na berlinskom Univerzitetu. Vrlo brzo je shvatila da bez dobrog ovladavanja njemačkim ne može pokrenuti nikakvu inicijativu. Skoro je nevjerovatno kako je, u vrlo kratkom vremenu savladala taj jezik i otkrila mehanizme po kojima funkcionišu njemačke humanitarne institucije. - To je bio jedan već uhodan sistem, naše izbjeglice su dočekivali timovi takozvanih stučnjaka za skrb ljudi, uteklih od ratne posasti. U njima su radili psiholozi i sociolozi, kao prevodioci koji su pripadali još onom bivšem sistemu, onom

pristiglom iz bivše Jugoslavije. Meni se čini da su oni imali zadatak ne da nas opskrbe i da nam pruže psihološku pomoć, to im je samo bio izgovor, njihova prava uloga je bila da se postave kao izolacioni zid između nas i njemačke javnosti. Imala sam dosta iskustva sa njima i vrlo sam brzo shvatila kakve su to metode. Njihova psihološka terapija nije pomagala nego je još više opterećivala naše i onako traumatizirane žene. Išlo se dotle da se čak i prilikom terapije, žrtvi silovanja na posredan način dokazivalo, da je ona postala žrtvom zbog toga što su i pripadnici njenog naroda također silovali i ubijali. I ona je, preko svoje duše i svog tijela, morala snositi krivicu. Mnogim ženama je takva terapija samo otežavala psihičke probleme... Dugo vremena mi to nismo mogle dokazati njemačkim vlasitma. Ako bismo se pobunile ili pokušale organizirati nešto za sebe, dobijale bismo ukore da smo fundamentalistkinje i da se same isključujemo iz multikulturene, multinacionalne... U takvoj atmosferi bio je zaista hrabar korak zakucati na vratima njemačkih institucija i reći: Drugi ne mogu zastupati naše interese ni adekvatno nas predstavljati. Mi želimo osnovati naše udruženje koje će to moći, koje će voditi neko u koga možemo imati povjerenje. Njihova prva akcija bila je preko Islamskog kulturnog centra, a prvi zadatak “držanje straže” na Wittenberg Platz-u, u proljeće 1998. godine. U to vrijeme pojavile su se vijesti da su mnogi Srebreničani živi, da se nalaze u logorima po Srbiji i rade u tamošnjim rudnicima. Željele su skrenuti pažnju njemačke politike na sudbinu njihovih nestalih, navesti političare da nešto poduzmu kako bi se te glasine provjerile. Te priče ni do danas nisu ni potvrđene ni demantirane ali je taj povod, borba za istinu, okupio naše žene i uvjerio ih da zajedničkim snagama mogu stvoriti samozaštitu od “prijatelja” čiji je jedini cilj manipulacija njihovom nesrećom.

Hedija Krdžić je zamejnica predsjednice, na njenom mladom i još svježem licu ne vide se tragovi tragedije kaja je iza nje. Hedija je bila medicinska sestra u bosanskoj vojsci, kad je ona posljednjim očajničkim snagama pokušavala odbraniti Srebrenicu i prije nego što je taj gradić postao “zaštićenom zonom”. Spašavala je i izvlačila ranjene u trenucima kad su granate bukvalno preoravale svaki metar zemlje. U tome je preživjela i dane svoje kratke sreće, udala se, dobila dijete, da bi odmah nakon njegovog rođenja izgubila supruga i sama sa malim djetetom, stigla u Berlin. Njoj je angažman u

(nastavak na slijedećoj strani)

(nastavak sa prethodne strane)

Udruženju često bio radna terapija.

- Na našu veliku sreću dobili smo podršku i u džematu, posebno Advana efendije Ljevakovića, imama džamije u Berlinu. Nismo mogle, i zbog finansijskih razloga, iznajmiti vlastite prostorije, pa su nam u Bošnjačkom Islamskom Kulturnom Centru stavili svoj prostor na raspolaganje, priča nam gospođa Krdžić. - Tako nam je i najpraktičnije, jer svakako dolazimo u taj Centar, dolazimo zbog obavljanja namaza, kao i da se sastanemo sa našim, izmijenimo novosti i iskustva. U ovom Centru, koji postoji već deset godina, okupljale smo se i prije nego što smo osnovale svoje udruženje. Osnivačka skupština, na kojoj je bilo prisutno četrdeset žena, mahom iz Srebrenice, održana je 30. 8. 1998. godine, izabrane su, kako predsjednica i zamjenica, tako i pet članica upravnog odbora, a glavni cilj je bio pomoći ženi iz Bosne i Hercegovine, sa trenutnim boravkom u Berlinu, da ne poklekne pred svojim ratnim traumama. Na našem programu se nalaze psihološki, socijalni, kulturni, radni sadržaji koji bi u budućnosti mogli pomoći da ta žena ponovo stekne samopouzdanje i samopoštovanje, što joj život u "heimu", kao i tretman od strane manipulatora nisu omogućavali. Takvi programi, kao i sve bolje znanje njemačkog su im priskrbili povjerenje berlinskih institucija. Njihove predstavnice su bile i kod Barbare John, pvojerence za strance grada Berlina, koja je saslušala njihove probleme i obećala daljnju

Žene iz Bosne, članice Udruženja na kursu šivenja

podršku. Ona se već počela i realizirati, jer su iz senatskog budžeta dobile sredstva za svoj program, odnosno niz programa. - Prvi naš radni program bio je krus iz kompjutera- nastavlja gospođa Mirvić - Rogge. - Neke žene su već imale srednja i viša obrazovanja kao i radna iskustva u domovini, tako da im nije bilo problem savladati i osnovne informatike. Prve kurseve je, besplatno, održao informatičar Fikret Alić, on je i naše prve kompjutere dobijene od Senata, prilagodio našim potrebama. Neke mašine su zaista bile stare sklepe, iz predistorijskog doba informatike, tako da bez pomoći stručnjaka ništa nismo mogle uraditi. Nabavili smo i deset modernih šivaćih mašina, televizor, video, pa pribor i knjige za učenje njemačkog jezika. Održavaju se i kursevi iz šivanja, nastavnica je kvalifikovana krojačica Sabine

Kuhne, a i Hadžibdić Sakiba joj pomaže u tome. Bilo je najvažnije zaposliti te žene, da ne sjede same i bespomoćne u svojim izbjegličkim sobama sa avetima iz svoje prošlosti. To je osposobljavanje i za buduće traženje posla, jer su te žene često jedini hranioći porodice. Sve žene, posebno Lutvija Mujić, Osmanović Šahza, Đulić Belkisa iz Zvornika, Nura Hodžić iz Bratunca, Fatima Aljić, ponavljaju kako su u Bošnjačkom kulturnom centru i Udruženju žena BiH "Srebrenica" našle utjehu, to im je druga kuća, gdje mogu napuniti dušu, osloboditi se svoje usamljenosti i osjaćaja napuštenosti. To je jedino mjesto u Berlinu kamo dolaze bez straha.

- I pored svih problema ovdje, mnoge žene ne mogu zamisliti da se vrate u ta nekad njihova,

sada srpska mjesta u istočnoj Bosni, - priča dalje gospođa Hedija Krdžić - Zbog toga mi pokušavamo za g r u p u najugroženijih žena kod njemačkih vlasti izabrati trajnije dozvole boravka, koj bi im omogućile, kako zapošljavanje, tako i školovanje njihove djece. Sad je pokrenuta inicijativa, ali takav se program zaista mora dobro pripremiti. Prije svega žene morjau naučiti jezik i osposobiti se za neki poziv. Kursevi

jezika se upravo održavaju. Mi znamo kakvu odgovornost imaju majke u odgoju djece, samohrane posebno - dodaje gospođa Mirvić-Rogge. - U našem projektu, za koji nam je stvarno potrebna podrška i institucija i pojedinaca, planirana je pomoć za očuvanje maternjeg jezika i naše kulture, ali istovremeno i pomoć u snalaženju u tuđoj kulturi. Mi smo već doživjeli džezenem vjerske i nacionalne mržnje, pa bismo željeli da naša djeca, ali i odrasli uče i nauče šta su to ljudska prava, šta je preventivno djelovnije i ukazivnije na takve pojave. Jer, i Berlin je jedan tiješan grad, u kome je desno ekstremna organizacija vrlo aktivna. Mislim da ovaj naš Bošnjački cenatr kao i naše udruženje mora polahko izlaziti iz izolacije, djelovati, ne samo unutra, nego više saradivati i sa kulturnim i drugim institucijama grada koji nam je pružio kakvo takvo utičište.

Ukoliko neko želi pomoći rad Udruženja traumatiziranih žena BiH "Srebrenica" navešćemo broj konta kao i broj Fax-a preko kojeg se može ostvariti kontakt:

Fax: 0049030/

61076093

KN 5222 914 - 00

Deutschebank 24 BLZ

100 700 24

Dokumentarni film o srebreničkoj tragediji snimili su Francuzi, u njemu je do detalja objašnjeno kako je taj grad proglašen zaštićenom zonom UN-a koju niko zapravo, osim možda generala Moriona, nije želio štiti. Film je jasno pokazao propuste i nehat u komandnom kadru NATO-a i UN-a, način na koji su svi ti generali dali svoj doprinos srpskoj soldateski, zatim uloga holandskog bataljona UN-a i našeg rukovodstva. Film je, kao buđenje savjesti zaspale Evrope, nekoliko puta prikazivan na televiziji.

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja zaslužuju biti u rukama profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite **718 769-1409**
AMIR SUKALIC **917 439-4971**

Picerija SABAH

Vl. M. Bektešević
E. Balić

42-20 30. Avenue
Astoria, New York
Tel. 718-545-9455

Dodite i probajte naše specijalitete domaće i italijanske kuhinje
*** Burek i druge pite
*** Specijalitete sa roštilja
*** JAGNJEĆE PEČENJE
*** Domaći pasulj
*** Sarma

Intervju sa Krunoslavom Vasiljem, ambasadorom - veleposlanikom BiH u Kanadi PREDSTAVNIK DRŽAVE A NE JEDNOG NARODA

Pošto su svi DKP-a produžena ruka države BiH, a ne pojedinih naroda ili entiteta, normalno i prirodno je da se ponašam u skladu s tim i da zastupam interese države BiH* U Kanadi trenutno živi oko 60.000 ljudi koji su porijeklom iz BiH * Ottava mijenja odnos prema BiH, iako je uticaj ekstremnih Srba na sredstva informisanja i dalje značajan i vidan*

Bosanci i Hercegovci se ne odriču lako bh. državljanstva

Razgovor vodio: Izet ŽIŠKO

Nedavno smo, tokom boravka u Ottavi, u skromnim prostorijama ambasade BiH, imali priliku razgovarati sa ambasadorom-veleposlanikom BiH u Kanadi Krunoslavom Vasiljem. Bilo je više povoda za susret, a osnovni je, činjenica da je ambasador -veleposlanik Vasilj uspio u Kanadi pridobiti simpatije i povjerenje svih Bosanaca i Hercegovaca. Do takvog zaključka može se doći na osnovu mnogih razgovora s našim ljudima koji su iz bilo kojeg razloga kontaktirali ambasadu ili koji su joj se obraćali za pomoć. Inače ambasador - veleposlanik već pri prvom kontaktu odaje utisak skromnog i dobro obaviještenog diplomate. Ambasador -veleposlanik tečno govori engleski jezik a diploma Ekonomskog Fakulteta u Zagrebu, Sveučilišta Zabreb, kao i iskustvo stečeno na poziciji Ministra savjetnika u Ambasadi - Veleposlanstvu Bosne i Hercegovine u Turskoj, kao i ono stečeno radom u turizmu, svakako mu pomažu da u što boljem svjetlu predstavi zemlju iz koje dolazi.

SabaH: Vi ste prvi bh. ambasador u Kanadi. Možete li nam reći nešto o tome zašto se toliko dugo čekalo na otvaranje bh. ambasade u Otavi, ako se ima u vidu položaj Kanade u svijetu, kao i činjenica da u ovoj zemlji trenutno živi nekoliko desetina hiljada ljudi koji su porijeklom iz BiH?

VASILJ: Ne bih se u potpunosti složio sa ocjenom da se dosta dugo čekalo na otvaranje veleposlanstva BiH u Ottavi, bez obzira na zavidan politički položaj Kanade u svijetu (jedna od vodećih zemalja u grupi G - 7 plus Rusija) kao i posebice važna činjenica da u njoj trenutno živi (privremeno ili stalno) više desetina tisuća osoba koje su podrijetlom iz BiH. Predajom vjerodajnice sada već bivšem Generalnom Guverneru Kanade g. Romeu LeBlancu, 17. kolovoz 1998. godine, ostat će upisan kao dan zvaničnog početka djelovanja veleposlanstva -

odnosno izvanrednog i opunomoćenog veleposlanika BiH u Kanadi. Naime, moramo imati na umu da je Kanada jedna od prvih prekoceanskih zemalja, koja je priznala BiH (7. travnja/aprila 1992.), ali diplomatski odnosi uspostavljeni su razmjenom nota od 14. prosinca/decembra 1995. godine. Potpisom Daytonskog Sporazuma (konac '95), počinju se stvarati politički preduvjeti za rad bh. DKP-a (diplomatsko-konzularnih predstavništava), u čijem radu trebaju biti adekvatno zastupljena sva tri naroda. Međunarodna zajednica (na čelu sa njenim visokim predstavnicima) izričito je zahtjevala da DKP BiH moraju biti višenacionalni, a neizmjerljivi doprinos ovom procesu dao je sadašnji ministar g. J. Prlić. Ovaj proces transformacije, kao i mnoge druge aktivnosti kada su u pitanju trojni dogovori, traju je nešto duže od predviđenog, te samo na ovom segmentu možemo tražiti uzroke nešto dužeg čekanja na otvaranje veleposlanstva BiH u Kanadi.

Postoje i sankcije

SabaH: Vi ste u Kanadi ambasador Bosne i Hercegovine. Ponašate li se u skladu s tim i da li podjednako zastupate interese svih njenih građana, bez obzira na religijsku i nacionalnu pripadnost?

VASILJ: Mislim da je većina građana BiH upoznata sa dogovorom o "privremenoj" raspodjeli funkcija šefova misija DKP-a (a i ostalih odgovornih funkcija), po zemljama od posebnog interesa za BiH. Navedenim dogovorom mjesto veleposlanika u Kanadi popunjava osoba iz reda hrvatskog naroda, a spletom niza okolnosti (dvije godine savjetnik - veleposlanika u veleposlanstvu BiH u Turskoj), hrvatski politički dužnosnici su imenovali mene za prvog veleposlanika BiH u Kanadi. Pošto su svi DKP-a produžena ruka države BiH, a ne pojedinih naroda

ili entiteta, normalno i prirodno je da se ponašam u skladu s tim i da zastupam interese države BiH. Istinsko predstavljanje i zastupanje države BiH pred pravnim i privatnim subjektima ujedno znači i podjednako zastupanje interesa svih njenih građana, bez obzira na nacionalnu i religijsku pripadnost.

SabaH: Prethodno pitanje nastalo je samo po sebi jer jer bilo je slučajeva, u nekim drugim zemljama, da se bh. ambasadori nisu tako ponašali, odnosno da su bili više predstavnici entiteta i "svoga" naroda, nego države koju su zastupali. Kakv bi bio Vaš komentar na ovakvo ponašanje?

VASILJ: Svakako da se postavlja pitanje da li svi veleposlanici zaista rade za dobrobit svoje države u duhu preuzetih obaveza prigodom preuzimanja s jedne strane i predaje vjerodajnice s druge strane. Komentar na ovo pitanje je potpuno suvišan. Ne znam kako predstavljati "nekoga ili nešto" u zemlji prijema, u kojoj vas državni protokol, nakon predaje vjerodajnice, a po diplomatskom kodeksu, vodi veleposlanikom BiH. Međutim, ukoliko ima takvih da svojim istupima, radom i ponašanjem izalze iz svakodnevnog nepisanog, ali obavezujućeg diplomatskog predstavljanja, zaslužuju određene sankcije a u nekim slučajevima i samo povlačenje tj. opoziv prije zvaničnog okončanja mandata.

SabaH: Možete li nam reći koliki približan broj ljudi, porijeklom iz BiH, danas živi u Kanadi i koliko je njih uzelo kanadski pasoš i da li su se oni pri tome morali odreći bh. državljanstva?

VASILJ: Podaci sa kojima raspolažemo o broju naših građana koji (bilo privremeno ili stalno) sada žive u Kanadi nisu posve tačni, ali ipak mogu poslužiti kao dobra osnova za razne statističke obrade. Prema dostupnim podacima (veleposlanstvo Kanade u Beču), u Kanadu se u razdoblju

AMBASADOR BiH U KANADI: KRUNOSLAV VASILJ

'91. do '99. godine uselile 26.559 osoba sa prostora BiH kao i drugih država Europe (u kojima su bile privremeno nastanjene a u većini slučajeva izbjegle osobe - građani BiH). Posljednjih devet godina, pored navedenih podataka kanadskog veleposlanstva - Beč i ministarstva državljanstva i useljništva, pouzdano se govori da je u Kanadu stiglo još preko 5.000 osoba - građana BiH. Ako ovim brojkama dodamo više od 30.000 osoba iz BiH koji su se nastanili u Kanadi još od ranijih vremena, onda dobijamo dosta impozantnu brojku od preko 60.000 osoba - građana BiH koji sada žive i rade na ogromnim prostorima Kanade. Više od polovice navedenog broja osoba posjeduje državljanstvo i putnu ispravu Kanade, a jedan veći broj to će vjerovatno učiniti u narednim godinama. Ono što je vrijedno zabilježiti, a to je da kanadske vlasti prigodom prijema u kanadsko državljanstvo osoba sa prostora BiH još do danas nisu tražili, a niti spominjali, odricanja od državljanstva BiH.

Promjena pristupa

SabaH: Kanada je zemlja koja je među prvima pritekla u pomoć Bosni i Hercegovini. Među našim ljudima u BiH vlada uvjerenje da je Kanada više naklonjena Srbima, nego ostalim narodima u BiH. Do tog zaključka naši ljudi dolaze na osnovu podataka da je najviše

Srba dobilo papire za useljenje u ovu zemlju kao i na "pristrasno" ponašanje pojedinih kanadskih predstavnika u BiH tokom rata? Otkuda ovakva uvjerenja i stavovi?

VASILJ: Činjenica je da raspad Jugoslavije, u Kanadi neje primljen s oduševljenjem tj. odobravanjem. Djelomice se to može tumačiti strahom da bi se nešto slično moglo dogoditi i u Kanadi (problem Quebeca), ali je isto tako činjenica da su Kanada i bivši SFRJ imale izuzetno dobre i razvijene bilateralne odnose. Isto tako ne može se zanemariti utjecaj doseljenih Srba, koji su u relativno velikom broju zaposleni u državnoj upravi i sredstvima javnog priopćavanja. Kanada je bila među prvim državama koje su dale određen kontigent vojnika u BiH u svojstvu mirovnih snaga UN, željeći se predstaviti kao neutralan promatrač na prostoru bivše Jugoslavije. U praksi se takav pristup sveo na namjerno izjednačavanje tretmana čitavog bivšeg jugoslavenskog prostora. Tak 1996. godine, Kanada diferencira svoj pristup prema državama nastalim raspadom Jugoslavije na političkom i medijskom planu.

SabaH: Koliko Kanada uvažava BiH kao ravnopravnog partnera

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

Shell she
PUTICA

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS

COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU

Tel: (718) 220-0725

Tel: (718) 561-1638

Beep: (917) 884-4468

Broj kućnog

MIKI

svuda

Nesretni slučajevi
ACCIDENTS & INJURIES
Povrede

Kod kuće
Na poslu
Na ulici

BESPLATNE KONSULTACIJE

Ne naplaćujemo usluge
sve dok slučaj
ne riješimo uspješno

Ako se već desilo - samo nazovite

WAYNE D. KURZNER, ESQ.

555 Fifth Ave. DAYS: (212) 867-9149

Manhattan, NY EVES: (914) 725-8018

INTERPRETERS NEEDED FOR U.S. ARMY IN THE BALKANS

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4,000 per month plus a \$2,000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

The first step is to prepare your resume. Highlight your work experience, education, linguistic skills and any special qualifications or experience that would make you valuable to our program. Fax your resume to (703) 968-1276 along with a cover letter and a short paragraph in both languages describing why you would like to have this job.

The Job:

Our interpreters fill a variety of positions in the Balkans. They interpret for high-ranking military officers, specialty teams, unique units, civilian political military units, military and civilian support offices, civilian political advisors and other officials. On the daily basis, interpreters have opportunity to interact with governmental political and military leaders and the local civilian population. Interpreters live on a U.S. Army base, eat in the dining facility, wear Army issued uniforms, and enjoy the same facilities as the soldiers - fitness centers, shopping, movie theaters, etc. TRW Linguists are under the protection of the U.S. Military in the operational Area.

Additional information: (703) 968-1263

Iz ciklusa "Muhadžirska pera u SabaH-ovom ogledalu" (4)

SA OBALA VRBASA I TEMZE ILI BOL DUŠE...

Idriz Saltagić, prognani banjalučki novinar i pisac u Londonu - Velika Britanija

Idriz Saltagić je Banjčanin, rođen je 1943. godine, kako on to voli da kaže, gotovo na obali Vrbasa, u staroj bosanskoj kući, koja je bila u ulici koja je vodila na Studenac Medreski Brod. Te kuće više neima, srušena je u zemljotresu 1969. godine. Neima više ni one Banjaluke, a ni obale Vrbasa nisu više kao iz onih njegovih banjalučkih godina. Idriz Saltagić već je osmu godinu u Londonu, tamo živi s familijom i sada, sa obala Temze, nastavlja da ispisuje svoj životopis, opet i kao novinar i kao pisac. Objavio je nekoliko knjiga - "Izlet i druge priče" (1979.), "Drhtaj cvijeta" (1985.), "Vode, ljudi, putovanja" (1987.) i zbirku pjesama "Sa obala Vrbasa i Temze" (1998.). Objavljivao je u mnogim časopisima, novinama te programima radio - stanica. Zastupljen je u mnogorafiji "Banjaluka 1969. - 1979." Dobitnik je više nagrada za kratku priču, između ostalog, i dvije prve nagrade za priču "Izlet" ("Glas", Banjaluka, 1972.) i "Muzika" ("Glas", Banjaluka, 1978.). Diplomirani je novinar, diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Nekoliko godina je radio kao prosvjetni radnik a zatim više od 20 godina kao novinar - urednik u Radio - Banjaluci. Svoje priloge redovno objavljuje u našim novinama koje su namijenjene bh. izbjeglicama - "Bosanska pošta" (Norveška) i "BH riječ..." (Švedska). Član je redakcije lista "Haber", koji je namijenjen našim građanima koji žive u Velikoj Britaniji. Član je Udruženja novinara BiH i član PEN-a u Londonu.

SabaH: Poštovani Idrize, hvala što si prihvatio razgovor za naš list. Neka prvo pitanje glasi: Koliko dugo, kao muhadžir, živiš u Londonu?

Saltagić: U Englesku sam došao početkom novembra 1992. godine, dakle, evo me u osmoj izbjegličkoj godini. Nisam vjerovao da ću ostati ovako dugo. Napustio sam Banjaluku ojađen, bolan, uplašen, kao i mnogi koji su građani. To ljeta 1992. godine isrpao sam brojne kolone mojih Banjalučana koji su u autobusima, ispred platoa Gradskog stadiona "Borac", napuštali svoj grad i odlazili u nepoznato...

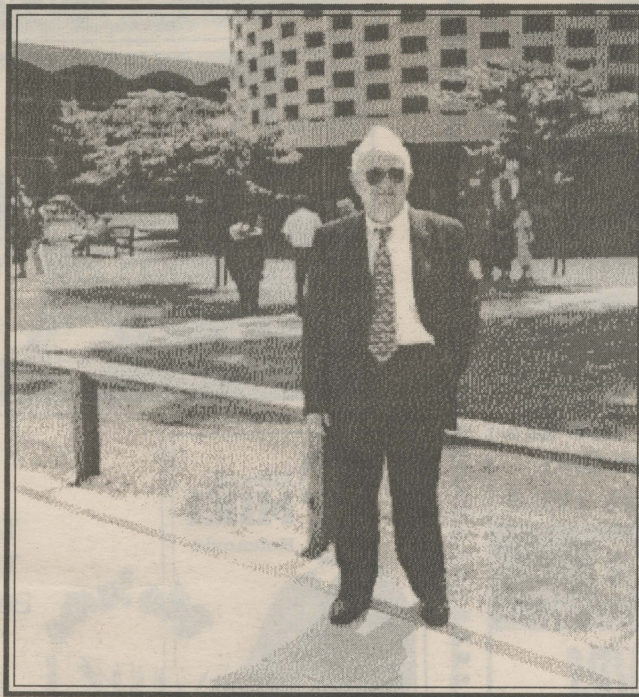
SabaH: Koliko bosansko-hercegovačkih građana, koji su emigrirali 1992. godine i poslije, živi u Ujedinjenom Kraljevstvu?

Saltagić: Prema nekim podacima - između 8.000 i 10.000, obično se iznosi podatak oko 8.500, mada neki zvaničan podatak nemaju ni u našoj Ambasadi.

SabaH: Pretpostavljam da vas najviše živi u Londonu. U kojim još dijelovima te zemlje žive bh. muhadžiri?

Saltagić: Da, najviše nas je u metropoli, u ovom gradu, koji ima 12 miliona stanovnika, pa još uvijek saznajemo jedni za druge. Mnogo je naših i u Birminghamu, Derbyju, Lutonu, Coventriju, Boltonu, ali i u drugim gradovima, te u Škotskoj i Republici Irskoj.

SabaH: Opet jedno od "klasičnih" pitanja: Kako ste organizirani u Londonu, ali i šire?

Idriz Saltagić

Saltagić: Posljednje dvije godine je posebno mnogo urađeno na osnivanju i orgnaizovanom djelovanju bh. udruženja. Osnovano je u Ujedinjenom Kraljevstvu 25 bosansko-hercegovačkih udruženja ili humanitarnih organizacija, gotovo u svakom mjestu gdje postoji veća bh. zajednica. U Londonu djeluje čak desetak bh. organizacija i svaka realizuje uspješno svoje programe - od informativnih, kulturno-zabavnih i muzičkih večeri, pa do akcija pomoći i raznih humanitarnih aktivnosti. Sve aktivnosti objedinjava NETWORK - Zajedica bosansko-hercegovačkih udruženja i humanitarnih organizacija, sa sjedištem u Birminghamu. Mnoge organizacije dobijaju sredstva, neke imaju i vlastite prostorije, te zaposlene radnike. Bh. dijaspora u Ujedinjenom Kraljevstvu je sve bolje organizovana. Najmlađa bh. organizacija je upravo naša - Udruženje građana Banjaluke i regije Banjaluka u Velikoj Britaniji, sa sjedištem u Londonu, a koja je osnovana krajem prošle godine.

SabaH: Kakav je vaš, zapravo, status u toj zemlji, mislim na socijalno i zdravstveno osiguranje, mogućnost školovanja naše djece, daljenjeg boravka, mogućnost eventualnog prihvatanja državljanstva, zapošljavanja?

Saltagić: Mogućnosti su u tom pogledu veoma dobre i sva prava koja uživaju Englezi, imaju i naši građani. Engleska je zemlja sa razvijenom demokratijom i sa ogromnim iskustvom u prihvatanju izbjeglica. Ovdje ih dolazi svake godine desetine hiljada iz cijelog svijeta, postoji procedura rješavanja statusa kao i u svakoj drugoj zemlji. Svi koji su dobili pravo boravka imaju zdravstveno i socijalno osiguranje, a nakon šest mjeseci i mogućnost da se zaposle. Mnogi imaju već stalni posao, neki su se pokazali kao

izvanredni stručnjaci. Organizovano radi dvadesetak bosanskih dopunskih škola koje rade po nastavnom planu i programu BiH. Dakle, svi uvjeti za normalan život postoje... Što se tiče državljanstva, o tome se još ne govori, u fazi je rješavanje stalnog boravka za one koji to žele. Mnogi su to pravo već i dobili, a tek poslije, ako oni to žele, izjašnjavaju se da li žele i državljanstvo. Dakle, svako će morati da sam odluči. Ono što je sasvim sigurno - nikoga neće vraćati, ukoliko on to sam ne želi. Dakle, postoji mogućnost stalnog boravka, ali i povratka.

SabaH: Postoji li izražena želja vaših građana za integraciju naših građana u britansko društvo te, s obzirom da su tamo neki već osam godina, da li je započela asimilacija njih, odnosno njihove djece?

Saltagić: Izražena želja, barem ne još, ne postoji. Postoje pravila i zakoni u koja se uklapaju i naši građani. Britansko društvo ne provodi asimilaciju, ovdje žive izbjeglice iz svih krajeva svijeta i, kao što rekoh, kada dođe vrijeme, svako će morati da odluči sam za sebe, nikoga neće prisiljavati. Engleska je privlačna i atraktivna zemlja i ovdje su neslućene mogućnosti školovanja i zapošljavanja. Naši ljudi to koriste i to je dobro. Sigurno je da će neki ovdje trajno riješiti svoj status, naći puteve karijere i - ostati.

SabaH. Kada je riječ o bh. muhadžirskoj zajednici, jesu li ustanovljeni neki odbrambeni mehanizmi protiv neželjene asimilacije?

Saltagić: O tome se govori na skupovima naših građana, ukazuje da se naši građani ne bi trebali odreći svoga državljanstva. Razgovara se i o povratku, o mogućnostima povratka. Uspješno rade naše škole, članovi Ambasade su redovito na sastancima naših udruženja i o svemu se naši građani na vrijeme informišu. U Republici Irskoj je situacija drugačija,

tamo je oko 150 naših građana dobilo državljanstvo te zemlje, naravno, prema vlastitoj želji. U domovinu se vratilo naših zemljaka, znam za dvadesetak porodica, ali svake godine naši i odlaze u zavičaj, raspituju se o mogućnostima povratka... Osnovno je pitanje - kako živjeti ako se i vrate, hoće li biti posla?

SabaH: A da sada malo zavirim u tvoju stvaralačku muhadžirsku radionicu. Poznato mi je da se baviš i književnim radom. Koje si knjige napisao i izdao kao muhadžir?

Saltagić: Objavio sam u Hrvatskoj 1997. godine roman "Pucanj na Studencu", jednu dužu pripovjest o zbivanjima u našem gradu tokom 1992. godine. To je roman - autobiografija, ličnosti su pod drugim imenima, ali su se mnogi prepoznali. U podnaslovu knjige stoji - "Počelo je u Bosni 1992. i još nije završeno". Istisnuo sam iz svoje duše bol i tegobe koje sam nosio tih teških mjeseci godine 1992... Objavio sam i knjigu pjesama "Sa obala Vrbasa i Temze". Mnoge pjesme su inspirisane zavičajem i našim krajolikom, neke su ispisane u Banjaluci, a jedan ciklus i ovdje, u Londonu. I ova knjiga "odlazi" izbjeglicama i tegobom koju nosim u sebi ovih izbjegličkih godina. Knjige su promovisane u Zagrebu i Rijeci, u našim banjalučkim udruženjima u Švedskoj, te u Londonu. Mislim da su dobro prihvaćene od čitalačke publike, posebno mojih Banjalučana - izbjeglica. Nisu prevedene na engleski, mada je bilo razgovora o prevodu romana "Pucanj na Studencu". Prevesti knjigu je težak i mukotupan posao, a to je ovdje i dio biznisa i to onog skupog. Prevodioci traže da im se plati, a to nisu mala sredstva.

SabaH: Sigurno je da kontaktiraš sa nekim od naših pisaca, publicista. S kim naročito?

Saltagić: Smnogim mojim Banjalučanima, ljudima od pera. Sa Ismetom Bekrićem najviše, koji je u Sloveniji, Acom Ravličem koji živi u Rijeci, sa Enkom Kadenićem koji je u Americi (Manchester, NH), sa Kemalom Cocom koji je u Bihaću, mojim kolegama Kasimom Ibrahimbećevićem, Fikretom Tufekom. Mnogo mi nedostaju kontakti sa rahmetli dr. Alijom Kapidžićem, mojim nerazdvojnim jaranom...

SabaH: Imaš li kakve kontakte sa Banjalukom i kako vidiš situaciju u našem, zasad "otetom" gradu po pitanju masovnog povratka onih koji su ga i činili autentičnim gradom - njegovih prognanih domicilnih žitelja?

Saltagić: Ja na svoj način i svojim vezama imam kontakte sa Banjalukom. Pratim u našim sredstvima informisanja sve što se tamo zbiva. Nisam bio još u Banjaluci, ali ću otići i to uskoro. Neki moji znanci su dolazili ovdje u posjetu svojoj djeci, pa smo se sreli i

porazgovarali. Podnio sam zahtjev za povrat stana i nadoknadu imovine koja mi je oduzeta iz stana. Čekam na odluku, kao i mnogi. A hoće li biti masovnijeg povratka - ne znam, ali se nadam i tome bi trebali da svi težimo. Ali, u ovu i ovakvu Banjaluku, gdje još nije zaživjela demokratija, ne mislim se još vraćati. U tom gradu se treba još mnogo toga da uradi i da se dogode mnoge promjene da bi barem, dijelom, ona nekadašnja Banjaluka. Pa, za sve nas je isuviše bolna spoznaja, da bi tamo, u rodnom gradu, barem kako je sada, bili nacionalna manjina! trebaju se steći, nada me ne napušta, oni pravi uvjeti za povratak.

SabaH. Šta trenutno pišeš, je li na pomolu neka nova knjiga?

Saltagić: Radim na novoj knjizi. Ispisujem priče, dakle radim na zbirci kratkih priča. Biće desetak sa tematikom Bosne i naših ljudi, a desetak koje ispisujem u izbjeglištvu. Radni naslov je "Moj otac Mustafa". Nadam se da ću je objaviti iduće godine. Vraćam se i nastavku romana "Pucanj na Studencu", jer imam size drugog dijela ove pripovjesti. I to je moja golemo literarna obaveza i zadatak i ja se nadam, ako završile posluži, da ću i to završiti.

SabaH: Na samom kraju, još jednu zahvalnost za učešće u razgovoru, te poziv da se ponekad javiš SabaH-u izravno, sa nekim zanimljivim prilogom, želiš li eventualno još nešto reći a da te nisam pitao?

Saltagić: Da, čime sam trenutno preokupiran i da li bi neku pjesmu poklonio vašim čitaocima. Naime, ovdje u Velikoj Britaniji veoma su aktuelni razgovori o održavanju Kongresa BiH dijaspore u svijetu. Ovoj inicijativi već mnogi daju podršku i planirano je da se ovaj značajan Kongres održi upravo u Londonu, krajem ove ili na proljeće iduće godine. Formiran je Inicijativni odbor, o tome se već piše u našim novinama, stižu pisma podrške naših organizacija i građana. Nadam se da će i naši građani u Americi da podrže ovu inicijativu i da ćete o tome pisati i u SabaH-u. Evo, o tome vam uz ovaj razgovor, šaljem i jedan prilog, kao uvod u našu, jedan se, stalniju saradnju. Bio sam preokupiran i organizacijom promocije knjige naše sugrađanke Seime Višić "Sjećanja na oteti grad". Predstavili smo tu knjigu na sastanku našeg Banjalučkog udruženja i žao nam je što ona nije mogla da dođe. Namjeravamo da u goste pozovemo naše istaknute Banjalučane - stvaraoce. A našim ljudim u svijetu rado bih iščitao svoju pjesmu "Bol duše", ali evo, ovim povodom, barem jedne strofe: "Duša mi teška, sve jače me boli, dozivam ih sanjam, sanja, svake noći, vidim ih kako nestaju sa brijega, i niko mi od njih neće noćas doći..." Na kraju, čitaocima SabaH-a i tebi želim mnogo uspjeha u radu i životu i da se okupljamo, sastajemo, da radimo na tome da nam bh. dijaspora u svijetu bude što jača i organizovanija. Razgovor vodio: Bedrudin GUŠIĆ

PROMOVIRANA BH.INTERNET LOKACIJA

Sarajevo, (BHP) - Prva bosanskohercegovačka internet lokacija posvećena medicini i zdravstvu promovirana je u petak u Državnoj bolnici u Sarajevu. - Radi se o internet stranicama za zdravstvo i medicinu koje osim skupa linkova za domaće i inozemne medicinske sajtove, nude izbor općih i medicinskih pretraživača, adresare medicinskih institucija i zdravstvenih profesionalaca u FBiH, svakodnevne selektivne vijesti iz zdravstva i medicine, servisne informacije, male oglase, prikaze novih knjiga, stranice za novinare koji pišu o toj tematici, rekao je na promociji autor stranice "Bosanski zdravstveni portal" dr. Zoran Riđanović. Napomenuo je da se planira uvođenje i medicinskih konsultacija on-line za građanstvo, publiciranje stručnih članaka i odabranih poglavlja iz udžbenika, populariziranje promotivnih i preventivnih akcija, uvezivanje interesnih grupa građana u domenu zdravstva i drugo. Promociji je prisustvovala ministrica zdravlja Kantona Sarajevo prof. dr. Zehra Dizdarević, te predstavnici medicinskih institucija.

Serial ATA

20.02. (KX) - Zajedno s još šestoricom partnera, Intel je najavio da razvija novi standard za spajanje pogona koji će zamijeniti sadašnje ATA sucelje. Novu sucelje, nazvano Serial ATA, omogućuje prijenos podataka brzinom od 1,6 Gbps, a u budućnosti bi se brzina trebala povećati do 6 Gbps, dok trenutni ATA/66 standard omogućuje maksimalni prijenos od oko 0,5 Gbps. Osim povećanja brzine, najznacajnija promjena je u dizajnu kabela, koji umjesto sadašnjih 24 žice, ima samo 4. Za razliku od drugih sličnih rješenja, poput IEEE 1394, za korištenje Serial ATA sucelje neće se placati nikakve posebne naknade što bi dodatno trebalo ubrzati njezino prihvaćanje u industriji.

BUM INDIJSKE INFORMATIČKE TEHNOLOGIJE

Nju Delhi, - Vodeći indijski magnat informatičkih tehnologija Azim Premji trenutno je četvrti najbogatiji čovjek na svijetu, sudeći po kalkulacijama indijskih vodećih poslovnih novina, javio je BBC. Novine Business Standard došle su do tog rezultata koristeći se istim standardima kao i američki magazin Forbes u svojoj listi najbogatijih ljudi na svijetu. Business Standard piše da je ubrzano rastuća vrijednost indijske informatičke tehnologije i medijskih dionica više nego udvostručila lično bogatstvo u dionicama nekih od vodećih poslovnih ljudi Indije. U posljednjim mjesecima zabilježen je veliki rast dionica u softverskoj industriji. Prije samo nekoliko mjeseci Business Standard objavio je prvu indijsku listu milijardera označenih u indijskim rupijama. Sada su te brojke daleko zaostale za novim zahvaljujući ubrzanom rastu vrijednosti dionica na bombajskoj berzi. Vodeći dobitnik tog buma je, sudeći po Standardu, Azim Premji, osnivač i vodeći dioničar Wipra, indijske vodeće firme u informatičkoj tehnologiji. Njegovih 75 posto dionica u toj firmi više je nego udvostručilo svoju vrijednost u ovoj godini. U dolarskim vrijednostima njegovo bogatstvo je procijenjeno na 36 milijardi dolara, što ga čini četvrtim najbogatijim biznismenom na svijetu

WEB STRANICA OLIMPIJSKOG MUZEJA

Lozana, (BHP/AFP) - Olimpijski muzej ima od sada svoju stranicu na Internetu koja sadrži 300 strana teksta, slika, zvukova i videa koji će omogućiti virtuelnu posjetu privremenim i stalnim eksponatima muzeja. Komisija olimpijskih kolekcionara (CCO) otvorila je 17. januara svoju stranicu na Internetu, a ambicija joj je da postane mjesto razmjene za olimpijske kolekcionare iz cijelog svijeta. Web stranica na dva jezika (francuskom i engleskom): www.olympic.org

Besplatan Borland C++ 5.5

- Inprise/Borland, koji je onedavno u Corelovom vlasništvu, objavio je da će svoj Borland C++ 5.5 Compiler i alate vezane uz njega ponuditi svim zainteresiranim besplatno na korištenje.

Gates: WINDOWS 2000 "DRAMATICNO POUZDANIJI" OD OSTALIH PROJEKATA

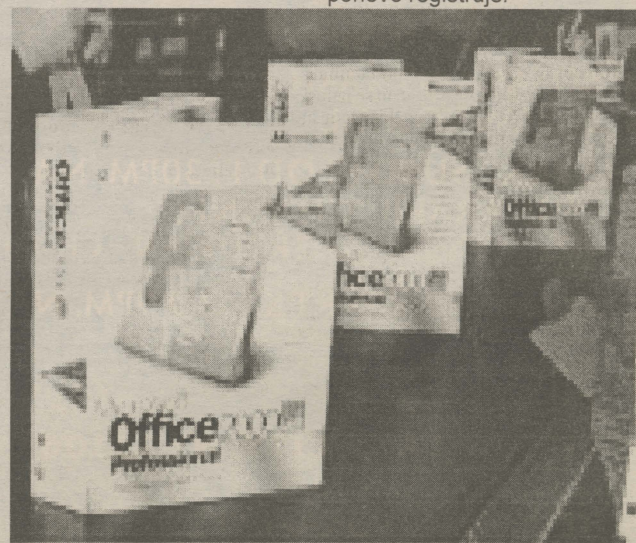
- Predsjednik korporacije Microsoft Bill Gates predvidio je da će dugoočekivani operativni sistem Windows 2000, koji je lansiran u četvrtak, biti "dramatično pouzdaniji" od ostalih projekata kompanije, javljaju agencije. Windows 2000, u čiji je razvoj utrošena milijarda dolara, najvažniji je proizvod koji je lansirao Microsoft od Windowsa 95, kazao je Gates u intervjuu za NBC-jev program "Today". "To će biti dramatično pouzdanije od svakog projekta koji smo izbacili na tržište. Došli smo do revolucionarnih metoda kako bi osigurali pouzdanost", kazao je Gates koji bi trebao lansirati Windows 2000 na gala događaju u San Francisku u četvrtak navečer. Komentirajući tvrdnje da je Windows 2000 imao sigurnosnih problema u jednom dijelu svog programa, Gates je kazao da one nisu istinite, dodajući da je on bio testiran među 300 potrošača i da je njihova reakcija bila veoma pozitivna. "To će biti proizvod za koji su ljudi veoma radosni što su došli do njega", kazao je. Uпитan da li je 40 posto Microsoftovog profita u fiskalnoj 2000. godini bilo usmjereno na Windows, Gates je kazao da se radi o tačnoj cifri. "Pokretanje ovog proizvoda je izuzetno važan događaj", rekao je.

Novell otkriva sigurnosni bug u Windowsu 2000

(KX) - Novell tvrdi da je pronašao sigurnosnu rupu u Active Directory-ju, Network alatu u Windowsu 2000. Problem je u tome da neki korisnici sa odredjenim pravima, ipak mogu da pristupe u odredjenje oblasti mreže. Taj bug je pronađen od strane njihovih inženjera, tokom provjere kompatibilnosti softvera sa operativnim sistemom. Microsoft, naravno poriče postojanje tog buga.

Intel Willamette na 1,5 GHz

- Na Developer Forumu, Intel je predstavio probni primjerak Willamette procesora koji ima radni takt na 1500MHz! Za Willamette se pod kodnim imenom Tehama razvija i novi chipset koji će podržavati 400-megahertznu magistralu, te dvokanalni RDRAM. Za donji segment tržišta Intel je najavio Timna procesore s integriranim grafičkim sistemom, a Celeron procesori bi uskoro trebali prijeći na novi, 0,18-mikronski, proizvodni proces i u prvoj polovini godine dostignuti takt od 600 MHz.

Dell pobjeđuje desktop računare sa svojim dvoproce- sorskim sistemima

(KX) - Novi Dellov računar, OptiPlex GX300 koristi 533MHz Intel Pentium III EB, a koji podržava 133-megahercnu sabirnicu i ima 256KB cache memorije na samom procesoru. Osim toga, tu je i podrška za PC800 RDRAM za koji, po riječima kompanije: "Ima ogromnu moć koju će potencijalno iskoristiti Power Users, inženjeri i grafički dizajneri. Joe D'Elia, direktor Garden Group-a izjavljuje da ovi računari mogu iskoristiti svoju pravu moć u novim Windowsima 2000, koji bi trebali biti idealan izbor za napredne korisnike današnjice.

Obavezna registracija Officea 2000?

- Microsoft namjerava da "prisili" korisnike svog programskog paketa Office2000 da se registruju. Naime, SR1 će prilikom prvih 50 pokretanja upozoravati korisnika da se mora registrovati, dok će poslije 50 upozorenja (pokretanja programa) onemogućiti njegov rad. Registracija će se obavljati putem emaila, telefona, "obične" pošte, ili faks. Korisnik koji se registruje dobiće osmociifreni kod koji će omogućiti korištenje paketa na najviše dva računara. Ako se desi rušenje sistema, ili nešto slično, korisnik će morati da se ponovo registruje.

AMERIČKI ALMANAH

(između 14. i 20. aprila)

Pripremila: I.V.

14.4.

1828. - Štampan prvi rječnik

1865. - Ubijen Abraham Lincoln, čuveni američki predsjednik, u atentatu u Ford kazalištu (Ford Theatre) u Washingtonu, D.C. Atentator je bio John Wilkes Booth. Od zadobivenih rana, predsjednik umire sljedeće jutro. Atentat je izvršen samo 5 dana nakon predaje vojske Konfederacije snagama Unije, čime je formalno završen američki Civilni rat. Abraham Lincoln je zaslužan za ukidanje ropstva u Americi.

1925. - Rođen glumac Rod Steiger, dobitnik Oscara za ulogu u filmu "In the Heat of the Night" 1967. godine

1932. - Rođen glumac Anthony Perkins (najpoznatija uloga u filmu "Psiho" Alfreda Hičkoka)

1941. - Rođena glumica Julie Christie (Lara u čuvenom filmskom klasiku "Dr. Zivago")

15.4.

- Posljednji dan za prijavljivanje taksi na sav prihod iz prethodne godine, odnosi se na sve "residents" i "citizens" Sjedinjenih Američkih Drzava

1843. - Rođen književnik Henry James (neka od najpoznatijih djela: "The Portrait of a Lady", "The Wings of the Dove")

1912. - Potopljen Titanic

1955. - Otvoren prvi "McDonalds" restoran brze hrane (fast food)

16.4.

1887. - Rođen glumac komičar Charlie Chaplin (čuveni filmovi: Veliki diktator, Svjetla grada, Moderna vremena, Zlatna groznica)

1924. - Rođen kompozitor, uglavnom filmske glazbe, Henry Mancini, dobitnik Oscara i 20 Grammy nagrada. Neke od njegovih nezaboravnih melodija: Moon River, teme iz filmova "Breakfast at Tiffany's", "Charade", "Pink Panther", "Victor/Victoria", "Romeo and Juliet".

1947. - Rođena košarkaška zvijezda NBA Lige Kareem Abdul Jabbar, nosioci ličnog rekorda sa odigranih 1560 utakmica i postignuta 38.387 koša.

1972. - Apollo 17 je uspješno lansiran na Mjesec, iz Cape Canaverala, Florida. To je bila peta od ukupno šest misija na Mjesec.

17.4.

1837. - Rođen financijer J.P.Morgan (John Pierpoint), po kojemu i danas nosi ime jedna od najvećih financijskih

ustanova u Americi

1918. - Rođen glumac Oskarovac William Holden (za film iz 1953. godine "Stalag 17"), također ostvario zapaženu ulogu u filmu "Most na rijeci Kwai"

1970. - Apollo 13 se uspješno vratio na Zemlju

18.4.

1906. - Veliki potres u San Francisku, preko 3.000 žrtava potresa i požara koji su nastali kao posljedica potresa. Obuhvaćeno je područje od 375.000 četvornih milja.

1923. - Otvoren Yankee stadion u New Yorku

1947. - Rođen glumac James Woods

19.4.

1775. - Započinje Američka Revolucija napadom Britanskih trupa na Američke snage

1935. - Rođen glumac Doodley Moore (filmovi "Arthur" i "Arthur 2")

20.4.

1940. - Rođen glumac Ryan O'Neal (čuvena uloga u filmu "Love Story"-Ljubavna priča, sa Ali McGrow). Kćerka Tatum O'Neal također je glumica, kao dijete glumila sa ocem u filmu "Paper Moon"-Mjesec od papira.

Mehmed ef. Jakubović je imam najstarijeg džemata u Njemačkoj

IMAM - UMJETNIK

MEHMED ef. JAKUBOVIĆ NA SVOJOJ IZLOŽBI U HANNOVERU

U prošlom broju SabaH-a smo objavili intervju sa Mehmed ef. Jakubovićem, ali, na žalost, bez fotografija, jer su u redakciju stigle sa zakašnjenjem. Ovo je prilika da

vrijeme fakultetskih dana počeo je crtati, tj. portretirati, ali je čuo prebacivanja da nije primjerno islamskom duhu praviti portrete ljudi i životinja. Zbog toga se

"Ni jedan list sa grane ne padne a da dragi AllahDžellešanuhu ne zna za njega"

predstavimo imama i njegove umjetničke radove - levhe, koje zaista zaslužuju pažnju.

Rođen je u Lipovicama kod Kalesije. Svršenik je Gazihusrevbegove medrese a fakultet je završio vanredno. Još u

opredijelio prvo za slikanje pejzaža, kao i detalja iz naših gradova, a onda je prije deset - dvanaest godina, u Donjem Vakufu, počeo sa razbarijom i sve to prenio u Njemačku. Kako sam kaže, prvo bira poruku tekst kur'anskog ajeta, pa onda traži formu, tj. najoptimalniji oblik u drvetu.

Kao imam ima i previše obaveza, ali je sretan kad mu ostane vremena za njegov umjetnički rad, za levhu, fotografiju, rezbarenje, slikanje i crtanje.

SabaH

PRVA I JEDINA, NEZAVISNA

BOSANSKO - AMERICKA TELEVIZIJA
U NEW YORK-U

- SVAKE SUBOTE OD 1 : 30PM, NA
"THE ARABIC CHANNEL"
(QUEENS - CH 63, BROOKLYN - CH 76)

- SVAKOG CETVRTKA OD 9PM, NA CH 57

BATV
PO BOX 6278
LONG ISLAND CITY, NY 11106

TEL: 718/ 956-8423

SABA H ORGANIZUJE

SPEKTAKULARNU - REVIJALNU

NOĆ ZA IGRO

ULAZ SAMO
\$20.00

ULAZ SAMO
\$20.00

ŠOTA ČOČEKA DISCO NIGHT

NIŠTA PRIČA, SAMO PLES
DOĐITE NA URNEBES

Velika sala CRYSTAL PALACE (31-09 Broadway, Astoria N.Y.)
NEDJELJA 23. APRILA (PONEDJELJAK SE NE RADI)
U 6 SATI

FOLKLORNO DRUŠTVO IZ DETROITA
FOLKLORNO DRUŠTVO IZ NEW YORKA
PO PRVI PUT, DVOJICA SPECIJALISTA ZA SVIRANJE
ŠOTE I ČOČEKA NA DUVAČKIM INSTRUMENTIMA
KAO I SPECIJALISTA ZA SVIRANJE HALATURKO
SAKIB JAKUPOVIĆ - PRATNJA I PJESMA
U RUMBA RITMU
ORKESTAR VESELI PLAVOGUSINJANI
SA MIRSADOM - MIKIJEM KOLENOVIĆEM

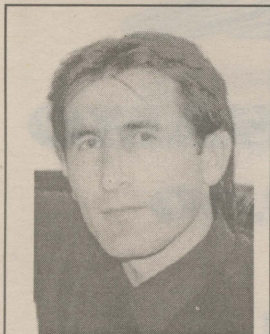
UCESTVOJU!

DISCO JOKEJ sa specijalnim svjetlosnim i dimnim efektima

Bošnjački Džemat Vankuver, Kanada

KURBAN BAJRAM U BRITANSKOJ KOLUMBIJI

Piše: Nihad KRUPIĆ

*Barjam je taj koji kaže ko smo,
Bosna je ta koja kaže gdje smo
A mi smo ti koji pružamo ruke u zagrljaj i Bajramu i Bosni, tražeći tijelu smiraj a duši mir.*

ZIJAD ef. DELIĆ (prvi s desna) sa članovima hora Ilahija i Kasida

Nekako mi srce zaigra jače kada čujem "Bajram Barić". Volim ga reći mojim bližnjim, jer tako mi pred oči nailaze dragi ljudi kojih više nema. Ja još čujem kako izgovaraju ovaj autentični bosanski bajramski naklon, pružavši obje ruke u susret bratu i sestri u Islamu. Djeca su ruku ljubili starijima a ovi potezali za novčanik i vadili novac, davali djeci što su žurila u radosnoj ciki za što više čestitanja Bajrama i novčanih hedija za to. Dolaskom Bajrama, oblačila su se najljepša odijela i spremala najbolja jela a svečana atmosfera je vladala od kuće do čaršije. Rado se sjetim Smaila Tabakovića, za sve Dubičance zvanog Dido, jednog od najstarijih sportskih radnika u bivšoj državi. Smaila nikad niko nije vidio u džamiji, međutim dolaskom Bajrama, svečano je nazivao Bajram Barić svakom muslimanu i muslimanki. Na primjedbu svoga sina Mirsada da ne naziva Bajram Barić onima koji nisu muslimani odgovorio mu je: "Sine Mirso ti ne razumiješ značenje i veličinu ovog praznika, Bajram je inače praznik i veselje nas i svih drugih koji su uz nas". Da se vratim sadašnjosti i lijepim ovdašnjim Bajramima.

Nedavni Kurban Barjam u Vankuveru je dočekan veličanstveno uz dove i tekbire Zijada ef. Delića, učenika Mejtefa, hora Ilahija i Kasida i folklornog ansambla "Zlatni ljiljan". Još jednom je potvrđen dobar glas Bošnjaka iz Vankuvera koji su u gostima imali: Reisa Mustafu ef. Cerića, dr. Hilmu Neimarliju, dr. Nedžiba Šaćirbegovića, Muhameda Šaćirbegovića, Mustafu Spahića, Zijada Ljevakovića, Fuada Šaboru, Asima Čemalovića, Svena Alkalaja, Hanku Paldum, Mehu Puzića i monoge druge ličnosti iz našeg javnog života. Dragi gosti Bošnjaka Vankuvera su bili dobro dočekaniji ugošćeni i sa odličnim utiskom boravka odavde ispraćeni. Još jednom je potvrđena naša vjekovna gostoljubivost, više nego ikad izražena, možda i iz razloga što smo daleko od domovine. Prije ovog Bajrama u džematima se javila potreba da učine nešto

samo za sebe i svoj džemat...

Najstarija vankuverska organizacija "BC Bosanska Asocijacija" sa Abidom Čorićem na čelu se nesebično sa svim svojim članstvom i finansijskom potporom stavilo na rapsolaganje vodi džemata Zijadu ef. Deliću. Mjesec dana prije svečanosti na inicijativu zaljubljenika u bosanski folklor kreću probe uz koreografiju Nermine Hasifića. U međuvremenu Melina Krupić i Elvira Hasković osim učesća u folkloru kupuju materijal i šiju kompletnu nošnju za četrnaest članova u rekordnih deset dana. Gledao sam svoju ženu Melinu kako u ushićenju dizajnira dimije, jeleke, košulje snimajući krojeve sa video kasetama. Zadirkivao sam je govoreći kako ni u snu nisam mislio da će mi žena, bivša Titova dobra omladinka, šiti muslimansku nošnju tamo negdje u dalekoj Kanadi. U stvari, bio sam ponosan na nju. Uz naše troje djece, familijarne i radne obaveze, uspjela je da pokloni sedam godina volonterskog rada sa bosanskom djecom učeći ih bosanskom jeziku, istoriji i geografiji.

Na probama se uvježbavao najbolji glas Sjeverne Amerike, Demire Hašić, pripremajući nekoliko Ilahija. Mirsada Čorić i Faruk Nadarević, glavni vokali hora, su se nestrpljivo ravnali sa ostalim članovima u izvedbi bajramskih pjesama.

Raspoloženje je bilo na visokom nivou, pojačano sa odličnim uspjehom NK Bosna iz Vankuvera u ovogodišnjem prvenstvu. Šefiku Ikanu Smajloviću, treneru i igraču Bosne, malo je bilo utakmica pa je zaigrao u folkloru i preuzeo ulogu Nasrudin Hodže u istoimenom dramskom komadu. Najstariji član folkloru i menadžer NK Bosne, Sejo Kamarić je u zanosu mladića kolo vodio kao nekad u svojoj rodnoj Gračanici. U mirnoj atmosferi Zijad ef. Delić je u redovnom mejtefu pripremao učenikeda pokažu šta su naučili u prethodnom periodu.

Vremenski termini, dvorana, bajramska večera, muzička pratnja Damira iz Toronta i svi drugi detalji su brižno isplanirani i provedeni u djelo, zahvaljujući najvećem organizatoru među Bošnjacima Sjeverne Amerike,

gosodinu Abidu Čoriću.

Bajramska noć, se čekala kao nikad do sada. Tog subotnjeg popodneva krenule su Hasiba Dervišević, Mirsada Čorić, Nedima Đogić, Razija i Faika Hašić i Azemina Smajlović da pripreme bajramsku večeru za mnogobrojne džematlije. U dvorani je po običaju dekoraciju bine uradio Mehmed Hasković svojim mnogobrojnim detaljima iz ličnog likovnog opusa.

Bio sam očaran sa koliko

Demirom. Uz muzičku pratnju Damira vrhunac večeri je nastup folkloru sa spletom bosanskih igara. Publika prosto nosi članove folkloru Nermine, Zlatu, Erminu, Ajlu, Eminu, Elviru, Melinu, Mehmeda, Seju, Šefika, Dinu, Mirsada, Demiru i Nerminu. Uz gromoglasan aplauz završen je prvi zvanični nastup Folklornog Ansambla Bosanskih Narodnih igara "Zlatni ljiljan" iz Vankuvera, Kanada.

Suze radosnice su mnogima

Pašiću, vrijedne članove naše zajednice Rifeta Malkoča, Avdu Jašarevića, Rasima Hadžića i Mirzu Hašića.

Najvrijednije u svemu ovome je da su članoivi Bošnjačke zajednice Vankuvera napokon prepoznali sebe i način ka najboljem organizovanju te se u velikom broju odazvali na zadnju svečanost. Shvaćeno je da će im druženje u svom kulturno-etničkom krugu pomoći u očuvanju identiteta, jezika i tradicije.

ČLANOVI FOLKLORNOG DRUŠTVA "ZLATNI LJILJANI"

entuzijazma i ljubavi se pristupilo obilježavanju najvećeg muslimanskog praznika.

Tu noć, dvorana je neuobičajno rano počela da se puni. Sa ulaza prostruji vijest od čovjeka za akcije, Bilećanina, Rasima Hadžića da ponestaje ulaznih karti i da je već u dvorani rekordan broj džematlija. Kreće se sa predstavom: Zijad ef. Delić uz Dovu i Poruke Kurban Bajrama pravi uvod u program. Nastavlja se sa učenicima Mejtefa, horom vokalima Farukom, Mirsom i

navirale na oči od silne sreće i ponosnog osjećaja pripadnosti tihom narodu sa rovitog Balkana i religiji tolerancije, jedinstva i samopoštivanja.

Učesnici programa su sve poruke Bajrama iskazali u jednom nadahnutom nastupu i meni kao voditelju programa ostao je da pred mnogobrojnom publikom pohvalim organizatore i izvođače programa uz velikodušne stalne donatore Adila Krdžalića i Mehmeda Malkoča, svjetskog glasnika istine o Bosni Avdi

Nastavak aktivnosti vezan je za omladinska okupljanja uz sport i ples na pomolu je i izrada projekta gradnje prvog Bosansko-Bošnjačkog Kulturnog Centra u ovom dijelu svijeta.

Na ovaj način Vankuver se uvršćuje u jedan od najaktivnijih Bosanskih centara vani koji posjeduje odličnu garnituru stručnih, velikodušnih i sposobnih ljudi čijim patriotizmom se omogućuje gradnja organizovane i jake bosansko-hercegovačke dijaspore.

BAJRAM U DVA ČINA

Nihad KRUPIC

Dijeleći i sudbinu bošnjačkog naroda u ovom dijelu svijeta, ne može mi se otići utisak da se ljudsko biće u svom tijelnom blagodatno smaozaboravlja, duševno otupljuje i dopušta da mu strasti budu vodič ka jednom duhovnom siromaštvu. Prva generacija imigranata je u stlanom sudaru svih izazova i zamki savremenog života. Još uvijek se mentalno nalaze i u zemlji iz koje su došli a tijelno u novoj sredini, pravi se nepremostiva prepreka ka kompletnom zadovoljstvu svih ljudskih čula. Naročito je ovo izraženo kod imigranata koji dolaze iz krajeva sa dubokim kulturno-civilizacijskim korijenima.

Radajući se i živjeći u Bosni, prosječan Bošnjak nije osjećao koliki je uticaj Islama na naše kulturno, nacionalno i vjersko formiranje u jednom evropskom civilizacijskom prostoru. Islam kao kulturno, nacionalno i vjersko formiranje u jednom evropskom civilizacijskom prostoru. Islam kao religija u Bosni je nadživio sve političke presije na muslimansko biće i pokazao da nema druge alternative u opstojnosti na tim prostorima. Da smo se ranije bili oslonili na očuvanje koriste i jednu od političkih ideologija davno bi nas nestalo. U Islamu nema pojedinačnog uspjeha ili pada, on je kolektivni. Ukoliko se pojedinac ili član džemata uzdigne u jednoj od naučnih, političkih, sportskih i vojnih disciplina to je uveliko zahvaljujući jakom kolektivu a ako se desi obrnuto i krene sa silaznom putanjom to pokazuje slabost pojedinca i još više džemata kao oblika vjerskog organizovanja. Islam podstiče osim džematskog i sve druge vrste organizovanja gdje se poštuju normalna civilizacijska pravila i gdje se vodi računa o održavanju svoje religije tradicije i kulture. Kako god naše tijelo treba zadovoljstvo u hrani, piću i odjeći, tako se i duh mora održavati do te mjere da ljudski lik poprimi karakternu crtu koja bi ga jedina valjda trebala razlikovati od svih drugih vrsta na ovom svijetu. Radi toga postoje razne političke, sportske, humanitarne i mnoge kulturne orgnaiazcije Bošnjaka u inostranstvu, uz dobre programe ali u većini slučajeva sa kontraverznim tumačenjima krajnjeg ciljatog organizovanja. Iz dosadašnjeg iskustva se pokazalo da najviše uspjeha u vanjskom udruživanju imaju humanitarne i džematska udruženja Bošnjaka. Formiranje prave bosanske dijasporne je u početnoj fazi iz razloga što Bosnu i Hercegovinu kao domovinu doživljavaju iskreno samo Bošnjaci uz rijetke časne primjere iz drugih naroda, te se oni moraju privikavati da po prvi put imaju državne institucije zemlje iz koje su došli a koje predstavljaju ravnopravno i druge narode čija se većina vani uključila u hrvatsku i srpsku dijasporu te radi direktno protiv opstojnosti zemlje koja je između ostalog i njihova domovina.

Struktura ljudi u dijaspori je isprepletana i izmješana do te mjere da je trebalo najmanje pet godina da se prepoznaju i prihvate različiti pristupi, običaji, obrazovna struktura te pronade način kako premostiti razlike u odnosima sa Bosancima

REIS dr. Mustafa ef. Cerić u Vankuveru,

koji su dugo vremena odsutni iz Bosne. U samoj Bosni i Hercegovini se nije bilo svjesno kolika je razlika između u Bosanaca iz istočne ili recimo Zapadne Bosne. Ovu situaciju je umnogome usložilo ne uvažavanje različitih pogleda u formiranju zajedničkih udruženja.

Po običaju u svim sredinama se prvo formiralo jedno pa se onda krenulo od razlike između ciljeva i načina organizovanja te formiralo drugo, ponegdje i treće, i na kraju došlo se do apsurdna da se udruženja formiraju iz razlika a ne iz zajedničkih sklonosti. Normalno, u ovim igrama su učestvovali ljudi koji su pod krinkom manjka patriotizma i skretanja sa islamskog puta tražili svoju korist i zadovoljstvo isfrustriranih neispunjenih ličnih ambicija. Filozofija ovih kočničara normalnog organizovanja se kreće u od opusa meni prepoznatom iz bivšeg sistema sa pojačanom komponentom striktnog vjerskog tumačenja da se recimo ne može Bajram skupa obilježavati sa onim koji je u toku godine zgriješio i potegao koju čašicu najgorem slučaju. Iako je Islam striktan u pogledu alkohola i ne dopušta dilemu ili izgovor mi se susrećemo sa ovim problemom u Bosni stoljećima. Postavlja se pitanje kako se može riješiti ovo pitanje na obostrano zadovoljstvo istinskih vjernika i onih čiji je grijeh izgleda samo u ovome te doživljaju zbog toga osjećaj odbačenosti od onih koji neće skupa sa njima sjediti zbog tobože grijeha jer su oni juče ili prošle godine pili a ne osjećaju isti grijeh sjede i pored stranca koji poteže čašicu neposredno ispred njih. Ovaj problem izražen kod nas u Sjevernoj Americi mi liči na epidemiju AIDS-a kod katoličkih sveštenika u SAD koji su izbjegavali da se suoče sa jednom od prvih ljudskih potreba seksom, te kada je epidemija doživjela vrhunac i zabrinula ovu sredinu u nastavni programa sjemeništa se uvleo seksualno obrazovanje i zaštita od raznih bolesti, uzrokovanim slabim poznavanjem i ignorisanjem novonastale situacije. Boraveći

nedavno u Bosni sa sigurnošću mogu reći da je tamo veći problem upotrebe alkohola nego kod nas u dijaspori iz razloga što mnoge organizacije vani vode striktno računa o zbrani unošenja i korištenja alkohola u bilo kojoj situaciji. Prošle godine sam imao priliku da budem glavni trener, FIJI CANADA nogometnog tima, i da ih vodim na veliki turnir u njihovu daleku domovinu, inače jedno malo ostrvo između Novog Zelanda i Australije. Bio sam opčinjen ljepotom tog otoka i dokle je sve došao Islam. Sa prilikom im džamijama punih vjernika uživao sam u molitvi na

možeš, tvoj je grijeh veći nego njegov".

Iz iskustva smatram da je daleko gora bolest, skoro neizlječiva za bosanskog muslimana, jugonostlagija uz poznatu krilaticu: Da nije bilo nacionalnih stranki sve bi drugačije bilo. Nosioci ove zablude su sami uvijek bili na tuđoj strani i kada je došlo do vrata opet su morali skupa sa nama "zelenim i nacionalistima" put Amerike ili pod dušmanski nož. Kao da je neprijatelj birao ko klanja a ko ne klanja, po njima si na smrt bio osuđen imenom i to valjda ne treba dokazivati nikome više. Prije nekoliko godina smo u Vankuveru imali posjetu uvaženih gostiju prof. Mustafu ef. Spahića i prof. Zijada ef. Ljevakovića. Kada se povela rasprava zašto jedna od vankuverskih orgnaiazcija koja se zove "Udruženje Bosanskih Muslimana" organizuje svoju bajramsku svečanost i neće godinama skupa sa ostalim bošnjačkim džematlićima, objašnjenje jednog od kreatora formiranja i izdavnika ove organizacije od postjeće BC Bosanske Asocijacije, bilo je da se njihovi članovi pridržavaju islamskih propisa i da neće skupa sa onima koji se kao griješe, recimo povremenom upotrebom alkohola. Paradoks je da

rukovodstvo ove organizacije smatra da takvih ima više u Džematu Vankuvera gdje je lider Džemata Zijad ef. Delić. Na ove riječi prof. Spahić se osmijehnuo i u svom poznatom s t i l u odgovorio: "Zna se u Islamu da je alkohol zabranjen i tu nema dileme, ali da vam kažem da sam ja u rovovima u Bosni bio sa onima koji piju i koji ne piju, i džaba mi vas na stotine hiljada trijeznih i dobrih muslimana vani kada niste bili tamo u najtežim momentima po opstojnost kako

svijetu stoljećima rapspravljate je li musliman mora imati bradu ili ne mora i koji je bolji od njih dvojice. Mi u Bosni smo davno shvatili da prvo moramo sačuvati glavu a kada je ona na ramenima lako je imati i bradu ili ne, a kada nema glave nema ni brade a ni muslimana".

Mi u Vankuveru imamo sreću da je sa nama učeni mladi imam Zijad ef. Delić, inače glavni imam najveće vankuverske džamije, Ef. Delić je česti gost kanadske televizije, radija, novina i povremeni predavač na lokalnim univerzitetским katedrama. Uz inicijativu izraslih članova naše zajednice se godinama nastoji naći sredina u pristupu ovom problemu. Ovaj put napredak je napravljen u toj mjeri da se ne obilježava Bajram u istoj noći na dva različita mjesta nego u dvije noći na istom mjestu.

Prvu Bajramsku noć je imalo "Udruženje Bosanskih Muslimana" a drugu noć Bošnjački Džemat Vankuvera sa Zijadom ef. Delićem na čelu. Obično i kao i dosada, Bajram je dostojanstveno obilježen uz striktna islamska pravila. Neobično je svakako da prvo udruženje sa muslimanskim imenom je sve ove godine odbijalo zajedničko obilježavanje Bajrama u

Ajla Mušanović i Ermina Nadarević (najmlade članice folklor)

bosanskog muslimana tako i njegove domovine. Sada kada je odbranjena Bosna nama imamima i umnim ljudima predstoji da odklonimo taj porok od naše braće koji su slabi da to sami riješe". Ove riječi uvaženog bosanskog sociologa govore o realnosti i složenosti problema i kako mu na kraju priči.

Pošto u islamu prioritet igra važnu ulogu u ovom slučaju prioritet bi trebao biti jedinstvo i onda skupa na rješavanje problema. Nije valjda da je veći grijeh onog koji je popio u rovu negdje oko Gradačca od "uvaženog" negriješnika iz Sarajeva, Zenice, Tuzle koji je prvim pucnjem rep pod noge pa preko Beograda put Kanade ili Amerike.

O prioritetu u islamu najbolje je obrazložio Reis dr. Mustafa ef. Cerić prilikom posjete Vankuveru kada ga je na predavanju u vankuverskoj džamiji jedan Arap upitao kako je moguće da smo opstali na našim prostorima. Reis je tom prilikom rekao: "Vi u arapskom

Vankuveru i čak nije pomogla činjenica da se BC Bosanska Asocijacija, inače prvoformirana orgnaiazcija u Vankuveru, u pogledu obilježavanja vjerskih praznika utopila u Džemat i uz svesrdnu pomoć imamu Zijadu, prepustila mu glavnu orgnaizcionu ulogu u obilježavanju vjerskih praznika, što je i regulisano pravilnikom organizovanja džemata u dijaspori "Ureda za Dijsporu Riajseta BiH".

Nakon ovih gorkih i žalosnih vijesti raduje da je ova godina donijela veoma uspješan Bajramski doček i kao najveća utjeha ostaje činjenica da su ovogodišnje vankuverske bajramske noći natjerale na razmišljanje sve Bošnjake da se prekine ovo očito nikom nepotrebno naduravanje i krene sljedeće godine, ako Bog da razbijačima našeg jedinstva pameti, u zajednički projekat dosad najveličanstvenijeg Bajrama u Vankuveru.

VELIKA AMERIČKA TURNEJA

SEMSA SULJAKOVIC

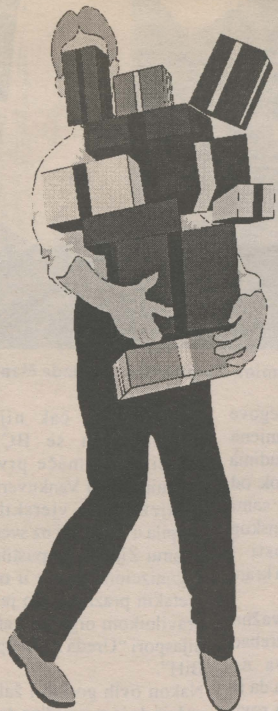
Mrki's Place organizuje u New Yorku

7. MAJA U NEW YORKU

VELIKA SALA U 7:00pm

CRYSTAL PALACE

31-09 Broadway, Astoria - NY

**TOMBOLA
BOGATA
LUTRIJA**

**ULAZ
\$30.00**

**ZA INFORMACIJE I
REZERVACIJE NAZOVITE
(718) 274-8341 ili (718)
956-6308**

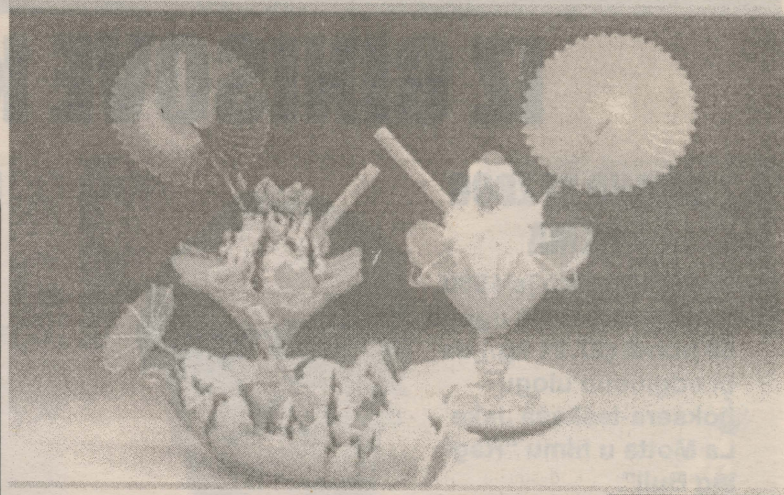

SLATKA JELA

Sarajevska sevidžan - baklava

Potrebno: 1 kg masla, 30 jaja, 10 kašika šećera, 20 kašika brašna. Za agdu (zaljev): 1 kg šećera i malo soka od limuna.

Priprema: Maslo, jaja i 10 kašika šećera skupa se dobro umuti (izlupa), te se doda brašno i opet sve dobroumuti. U međuvremenu, tepsija se namasti, prekrije jufkom i jufka pomasti, te prekrije drugom jufkom koja se također namasti. Zatim se na jufku izlije tijesto, ravnomjerno rasporedi, te prekrije još sa dvije jufke, koje se također začine (pomaste). Sevidžan-baklava se stavi u toplu rernu, a onda peče. Ispечena baklava se izreže na dilume (kusove) romboidnog oblika. Skuha se jača agda (zaljev) uz dodatak limunovog soka, te dobro zalije.

KOLAČ S LIMUNOM

Potrebno za tijesto: 15 dkg maslaca i 3 dcl brašna. Za kremu: 4 kašike škrobnog brašna, 2 dkg šećera, 4 žumanjka, 1 limun, 2 kašike maslaca, 4 bjelanjka, 1 dkg šećera u prahu, 2 kašike soka od limuna.

Priprema: Zamijesite tijesto od omekšalog malsaca, brašna i 3-4 kašike hladne vode. Razvaljajte tijesto i njime prekrijte posudu (okruglu, vatrostalnu) promjera 22 cm. Rubovi tijesta moraju biti podignuti, pa ih učvrstite aluminijskom folijom. Pecite na visokoj temperaturi u prethodno zagrijanoj pećnici oko 10 minuta. U 1,5 litar vode razmutite škrobno brašno i dodajte šećer. Kuhajte na pari. Kada se počne zgušnjavati, dodajte jedan po jedan žumanjak, naribanu limunovu koru, limunov sok i maslac. Maknite sa štednjaka i dalje miješajte da se ohladi. Ohlađenom kremom premažite ohlađeno tijesto. Istucite vrlo čvrsti snijeg od bjelanjaka i dodajte mu šećer u prahu. Tucite još neko vrijeme, pa dodajte i limunov sok. Tvrdi snijeg na kolač stavljate kašikom, metnete g aopet u zagrijanu pećnicu samo na nekoliko munuta da se zapače. Servira se hladno.

Stambo - baklava

Pravi se poput ostalih baklava. Razviti 2 - 3 omanje jufke. Oko 10 dkg mljevenih oraha skuhati u mlijeku. Pustiti malo da se hladnu i dodati im oko 10 dkg đulbešećera (slatko od ruže). To dobro izmiješati i po jufki uzduž redati nadjev. Saviti jufke kao čibuke i po dužini staviti u namnašćenu tepsiju, te zatim peći. Reže se ukoso, u komade dužine 10 do 12 cm. Nakon pečenja zalije se agdom (zaljev) od šećera, kao i druge baklave.

Srneća leđa

Potrebno: 7 dkg maslaca, 15 dkg šećera, 6 jaja, 10 dkg čokolade, 4 dkg brašna, 1/4 vrećice praška za pecivo, 2 kašike mrvica, 15 dkg oraha, čokoladni preliv (glazura), 2 dcl slatkog vrhnja.

Priprema: Maslac, šećer i žumance izmiješati da se stvori pjena, zatim dodati omekšanu čokoladu, brašno pomiješano sa praškom za pecivo i dodati mrvice. Na kraju, umiješajte čvrsti snijeg od bjelanaca i dodajte mljevene orahe. Dobivenu smjesu stavite u kalup za srneća leđa, premazan maslacem i posut brašnom. Pecite 45 minuta na temperaturi od 180 stepeni (350 u Americi). Ohlađeni kolač prelijte čokoladnim prelivom (glazurom) i poslužite s tučenim vrhnjem ili slagom.

Đunlari

Potrebno: 6 svježih jaja, 1/4 kg pšeničnog škroba, maslo, 1/2 kg šećera, slatki kajmak.

Priprema: Od bjelanjka umutiti čvrsti snijeg. Dodajte pšenični škrob i izradite tijesto. Otopite toliko masla da đunlari mogu plivati u njemu. Od tijesta oblikujte loptice i kratko pecite u vrelom maslu. Kuhajte šećer u 1/2 litra vode dok ne dobijete gusti sirup. Stavite ga u tepsiju te naredajte vruće đunlare. Čim se ohlade, ukrasite ih slatkim kajmakom i služite.

PALAČINKE S JABUKAMA

Potrebno za nadjev: (12 palačinki) 3 jabuke i 5 dkg maslaca. Za preljev: 2 dcl soka od jabuka, 4 žumanjka, 6 dkg šćera, 2 kašike slatkog vrhnja, šećer u prahu.

Priprema: Ogulite i očistite jabuke, te ih narežite na tanke kriškice. Popržite ih na maslacu na visokoj temperaturi da se ne raspadnu niti previše omekšaju. ispržite palačinke, po njima razmažite nadjev. Palačinke preklopite i rasporedite na zagrijane tanjire, te ih pošćerite. Za preljev istucite žumanjke sa šećerom, dodajte sok od jabuka, te izlupajte na pari žicom za snijeg. dobt ćete gust, pjenušav preljev. Posebno istucati slatko vrhnje pa pomiješati s kremom. Prije serviranja, prelijte vrućim preljevom.

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE TRAVEL

ZELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

IZ GINISOVE KNJIGE REKORDA

UGOJIO SE ZBOG FILMA

Robert De Niro je 1980. godine morao se ugojiti 60 pondi (27.21 kg.) da bi odglumio ulogu boksera-teškaša Jake La Motta u filmu "Raging Bull".

NAJPLAĆENIJA GLUMICA

Sa zahtijevanom sumom od 12,5 miliona po filmu, Demi Moore spada u kategoriju najplaćenijih glumica na svijetu. Rođena pod imenom Demetria Guynes davne 1962. godine, Moore je počela svoju glumačku karijeru sa nepunih 20 godina nastupajući u operi General Hospital. Do sada je snimila 26 filmova a 1987. godine njen bračni izabranik postaje filmska zvijezda Bruce Wills.

MICHAEL JACKSON - DOBIRNIK NAJVIŠE "GRAMMY" PRIZNANJA

Najveći broj "Grammy" priznanja za muzička ostvarenja u jednoj godini (osam priznanja) dobio je 1984. godine Michael Jackson.

Jackson je rođen 29. avgusta 1958. godine u mjestu Gary, država Indiana, a počeo je svoju muzičku karijeru u bratovom bendu "Jackson Five". Svoju solo karijeru 1972. godine hitom "Got To Be There, da bi 10 godina kasnije lansirao hit koji je prodat u 48 miliona primjeraka.

TAJSONOV NAJVEĆI GODIŠNJI PRIHOD

Godine 1996. bokser Mike Tyson zaradio je rekordnih 75 miliona dolara - boksajući. Ovaj podatak ga je svrstao u Ginisovu knjigu rekorda kao najprofitabilnijeg sportistu u historiji čovječanstva. Godine 1986. Tyson postaje najmlađi svjetski šampion u teškoj kategoriji kada pobjeđuje Trevor Berbicka u Las Vegasu. Tada je imao 20 godina i 144 dana. Sedmog marta 1987, kada je imao 20 godina i 249 dana pobjeđuje Jamesa "Bonecrusher" Smitha a 2. avgusta 1987 pobjeđuje Tony Tuckera.

COCA COLA NAJPOPULARNIJE PIĆE NA SVIJETU
Coca Cola je najpopularnije bezalkoholno piće na svijetu čija ukupna vrijednost iznosi 54,7 biliona dolara a popunjava 43.9% svjetskog marketa. Coca Colina najbliža konkurencija Pepsi posjeduje 30.9% svjetskog tržišta. Po statističkim podacima iz 1996. godine svaki stanovnik USA godišnje prosječno popije 54 gallona ovog napitka.

KO JE BIO NASRUDIN HODŽA???

Svi narodi svijeta, pored svojih istorijskih i legendarnih junaka imaju i one koji oličavaju mudrost i zdrav razum.

Tako na primjer Njemci imaju Tila Ojfenšpigela, Englezi Džona Milera, Italijani Bertolda, Srbi Eru, Hrvati Kerempuha, Slovenci Pavlihu a Turci Nasrudin Hodžu.

O tome da li je Nasrudin Hodža uopšte postojao, postoje mnogobrojne verzije. Međutim, na osnovu do sada sakupljenih podataka moglo bi se zaključiti da je vjerovatno postojao, ali se ne zna ko je i šta je bio. Po jednim, Nasrudin je živio u vrijeme vladavine kalifa Harun Al Rašida (785-609) i bio čuveni naučnik koji je došao u sukob sa muslimanskim vjerovanjem, zbog čega je osuđen na smrt. Da bi spasao život počeo je da se pravi ludim i da ide kroz narod dajući svoje čuvene odgovore. Po drugima, Nasrudin je živio 400 godina kasnije. U nizu turskih istorijskih izvora navodi se da je živio u XIII i XIV pa i u XV vijeku, ali baš zbog ovoga ne može se vjerovati u njihovu tačnost. Zanimljivo je šta o njemu piše poznati turski putopisac iz XVII vijeka Evlija Celebija. On smatra da je Nasrudin živio u Maloj Aziji, u mjestu Aktešehiru, u vrijeme vladavine sultana Murata I, Bajazita i Mehmeda I. Izgleda da u ovom ima nešto istine.

Aktešehir kao mjesto rođenja Nasrudin Hodže navodi i poznati turski naučnik Mehmed Fulu Keprilid, samo što on misli da je Nasrudin živio u XIII vijeku, u vrijeme vladavine sultana Aladina. Keprilid tvrdi ovo, pozivajući se na jedan epitaf na sarkofagu otkrivenom u Aktešehiru na kojem je napisano: "Ovo je grob u kome počiva u miru Nasrudin efendija koji traži božiji oproštaj". Uz ovaj natpis nalazi se i broj 386 koji predstavlja godinu Nasrudinove smrti čitanu naopako - 683 jer kod njega mnoge stvari nisu bile u redu. To bi odgovaralo 683. godini turskog kalendara, tj. 1385. godini naše ere.

Ali bez obzira na to ko je on bio, kad je živio, turski narod je pomoću njega izrazio mnoge svoje osobine. Priče o njemu odavno su prešle granice Turske i do sada su prevedene na grčki, ukrajinski, ruski, arapski, bosanski, njemački, francuski, engleski, češki, rumunski i mađarski jezik. Nasrudin Hodža je oličenje malog čovjeka iz naroda, čiji su neprijatelji bogati i moćni koje on pobjeđuje ismijavanjem i duhovitom šalom. Zato i samo pitanje ko je Nasrudin Hodža i da li je uopšte postojao, ima samo istorijski značaj jer on i danas živi u mislima svih onih koji se bore protiv svake samovolje i protiv pljačke i izrabljivanja.

AUTOR: ISMET HIEROVIĆ	SLIKAR, KNJIŽ. I NOVINAR NA SLICI	NAPAD, NASRT	MAST, MASNOĆA	NAJVIŠI VRH PLANINE VELEŽ	KAINOV BRAT (BIBL.)	DOŠJETKA SA DVOŠIRKIM ZNAČENJEM							
BIJELI KRIN, LJILJAN													
IZNUTRI-CA, DROB													
DVORAC, TVRĐAVA, ZAMAK													
OKLAHO-MA			ŠUMSKA KREDA DOTURATI										
DŽ		ZAKONODA-VNI PARLAMENT U ŠPANJI			M		RUBIDIJUM	BEZ KORE, OGULJENA	MLADO KOZE	VEZNIK	STOČNI LJEKAR		
ALBANSKO MUŠKO IME				URAUČUNJIV									
POPULARNA TV SERIJA ZUKE DŽUMHURA				JAJAST LIK (MN.)						ŠPANJA	LJETOPIS		
VRSTA PTICE, MRAVINAC							SOL MOKRAČNE KISELINE DIZATI SE U VISINU						
SABLAST, AVET (PROV.)						BILJKE IZ PORODICE LEPIRNJAČA ORUĐE ZA TARENJE							
BITNOST, STVARNOST										MJERA ZA POVRŠINU ZEMLJE			
MILOSTI-NJA, ZEKAT	ZARADA PRIVREDI-VANJE									LIVNO ALATKA ZA REZANJE STAKLA			
FILM KOSTE GAVRASA		ITALIJA		ČILEANSKI ISTORIČAR, DIJEGO PLJEVIJA							NEUTRON KOMAD MESA SA REBARCIMA		
ER			FOSFOR		PRAŽITEJKA ITALIJE								
POKRIVAČI KUĆA			LIČNA ZAMJENICA		MLADO ŽDRJEBE				MARJIVOST				
STANOVNIK STARE AONIJE				GRAD U KOJEM JE ŽIVIO ZUKO DŽUMHUR METAR							RUMUNIJA		
NAJVIŠI DIO LOBANJE						KLIN, ČAVAO							

NEVOLJE SA ŽENAMA

Miki Runi, nekada zvijezda Holivuda, stigao je u Rim da tu provede svoj godišnji odmor. Ali sutradan je već spakovao kofere i otputovao u Berlin. Na začuđeno pitanje znatiželjnih prijatelja zašto je tako "na vrat na nos" pobjegao iz Rima, Miki je odgovorio: - U Londonu sam sreo Beti Grebl, u Parizu Lanu Turner, a u Rimu sam zatekao u svom hotelu Avu Gardner. Zato sam pobjegao, u nadi da ću u Berlinu moći da kažem: "Najzad sam"! Ove tri "zvijezde" su naime, Mikijeve bivše žene.

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel:(718) 545-8402

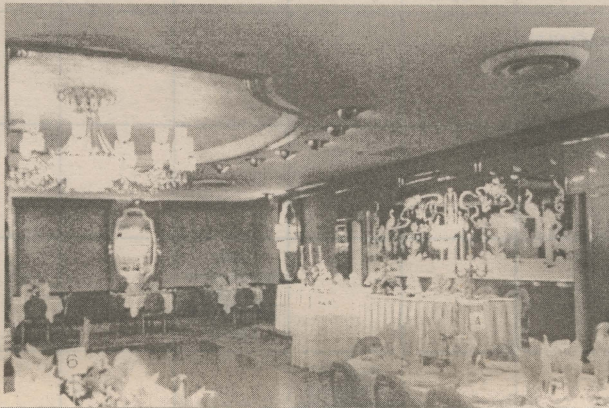
(718) 545-2990

Fax:(718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbeno veselje,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVORANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65.Street
(Izmedju 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

*** NAJO I ANA SPAHIĆ ***

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

